

ΙΩΣΗΦ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ δεύτερον ὥμισυ τοῦ ὅγδοου αἰῶνος ἐκ γονέων θεοσεβῶν καὶ εὐκαταστάτων, τοῦ Φωτεινοῦ καὶ τῆς Θεοκτίστης, παρὰ τῶν ὁποίων ἔτυχεν ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς. Ἐν νεαρῷ ἡλικίᾳ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου ἐτέθη ὑπὸ τὴν πνευματικὴν χειραγωγίαν τοῦ θείου αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ προηλείφετο εἰς τὸ μοναχικὸν στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον θέσιν περιφανῆ κατεῖχεν ὁ ἀσκητικὸς καὶ ἐνάρετος αὐτοῦ θεῖος. Κατὰ τὸ 781 ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ μετέφησεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ παρὰ τὴν Προστασίαν χωρίον, τὸ καλούμενον Σακκουδίων, ἐνθα εἰς τόπον δινομαζόμενον Βοσκήτιον ὁ θεῖος αὐτοῦ Πλάτων ἡγειρεις μονὴν ἐπ' ὄντος τοῦ Θεολόγου. Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκάρησαν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος μοναχοὶ οἱ δύο ἀδελφοί, Θεόδωρος καὶ Ἰωσήφ, ὃν διηδέχθη εἰς τὴν ἡγουμενείαν καὶ κυβέρνησιν τῆς μονῆς τὸν θεῖον Πλάτωνα (794). Ἀλλ' ἡ ἡρεμος αὗτη καὶ ἀτάραχος ἐν τῇ ὁηθείσῃ μονῇ συμβίωσις διεταράχθη, τοῦ θείου αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Θεοδώρου ἀναμιχθέντος εἰς τὰ τοῦ παρανόμου γάμου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Τ', τοῦ ἀποβαλόντος τὴν σύζυγον αὐτοῦ Μαρίαν καὶ ἀναδείξαντος αὐγούστιαν, τῇ ἀνοχῇ τοῦ πατριάρχου Ταρασίου, τὴν Θεοδότην. Οἱ τοῦ Σακκουδίωνος μοναχοί, πρωτοστατούντων τοῦ Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου, ἐδημιούργησαν διὰ τὴν βασιλικὴν παρανομίαν πολὺν θόρυβον καὶ ἔξηρέθισαν τὰ πλήθη κατὰ τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον ὑπέβαλον εἰς ἀφορισμόν, διέκοψαν δὲ καὶ πᾶσαν μετὰ τοῦ πατριάρχου Ταρασίου ἐπικοινωνίαν, διὰ τὴν ἀνοχὴν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀπὸ λαϊκοῦ αὐτοῦ χειροτονίαν. Ἡ πολιτεία καὶ ἐπιείκεια τῆς τε πολιτείας καὶ ἐκκλησίας μὴ ἀξιωσάσης πρόσοχῆς εἰς τὰς κραυγὰς τῶν μοναχῶν, ἔξελήρθη ὡς ἀδυναμία καὶ ἐνοχή, οἱ δὲ μοναχοὶ ἀποθαρρυνθέντες κατέστησαν δρμητικώτεροι καὶ ἀπειλητικώτεροι. Τότε ὁ αὐτοκράτωρ πρὸς καταστολὴν τῶν μοναχικῶν σκανδάλων ἡναγκάσθη νὰ ἔξορίσῃ τοὺς δχλαγωγοὺς ἀρχηγούς, Πλάτωνα καὶ Θεόδωρον, εἰς Θεσσαλονίκην μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἄλλους τῆς μονῆς μοναχούς, ἐν οἷς λάντως ἦν καὶ ὁ Ἰωσήφ (795). Μετὰ διετῆ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἔξορίαν,

ἀποτυφλωθέντος τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τῇ ἐνεργείᾳ τῆς μητρὸς αὗτοῦ Εἰρήνης, ἐπανέκαμψαν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Σακκούδιωνος (797). Ἀλλὰ διὰ τὰς ἐκεῖ συνεχεῖς τῶν Ἀράβων ἐπιδρομὰς ἥναγκάσμησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν μονὴν καὶ ἐπανῆλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἡ Εἰρήνη παρεκώρησεν εἰς αὐτοὺς τὴν μονὴν τῶν Στουδίου (799) πρὸς ἐγκατάστασιν. Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ, τὴν δποίαν διηγήθησε καὶ διερρύθμισε σπουδαίος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος, ὁ Ἰωσήφ διὰ τοῦ ἀσκητικοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς μεγάλης μορφώσεως κατέστη διάσημος, ἐπιδομεὶς μετὰ τοῦ αὐταδέλφου Θεοδώρου εἰς συμπλήρωσιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ Τριψίδην. Ἡ δὲ ἐκκλησία ἐκτιμᾶσα καὶ ἀμείβουσα τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀνύψωσεν αὐτὸν τῷ 807 εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Θεσσαλονίκης, τὸν δποῖον κατεῖχεν ἐπὶ διετίαν (μέχρι τοῦ 809), δπότε διὰ τῆς ἀναιμίεως αὐτοῦ καὶ πάλιν εἰς τὰ τῆς πολιτείας καὶ ἐκκλησίας, ἐξ ἀφορισμῆς τῆς ἀπὸ λαϊκῶν ἀναδείξεως τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου (806—815) καὶ τῆς ἀρσεως τοῦ ἀφορισμοῦ ἀπὸ τοῦ τελεσμαντος τὸν γάιον Κωνσταντίνου τοῦ τέλος οἰκονόμου Ἰωσήφ, κατὰ συνοδείκην ἀπόφασιν (809) ἀπώλεσε τὸν θρόνον, ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου (809—811;) καὶ συνεχώρισθη μετὰ τοῦ θείου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ κατέλαβε μὲν τὸν θρόνον του (812—815) μετὰ τὴν ἀνάκλησιν ἐκ τῆς ἔξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Ραγκαβὲ (811—813), ἀλλ᾽ ὅτε καὶ πάλιν ἐπὶ Λέοντος Ε' τοῦ εἰκονομάχου (813—820) ἐκίνησε στάσιν καὶ αὐτοῦ ὑπερομαζῶν τῶν εἰκόνων, ἔξωθίσθη μετὰ καὶ ἄλλων μοναχῶν τῶν Στουδίου πρῶτον εἰς Ἀπολλωνιάδα εἴτα καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ ἔξορίᾳ τῇ 15 Ἰουνίου τοῦ 832 κατὰ σημείωμα τετραεναγγελίου¹ χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 835 οὗτως διαλαμβάνοντος: «Ἐτελειώθη ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ήμιδν Ἰωσήφ ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης καὶ νέος τοῦ Χριστοῦ ὅμοιογνής ἐν καλῇ ὅμοιογίᾳ καὶ μαρτυρίᾳ θιανὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας μηνὶ Ἰονίῳ τε' ἵνδ. ἵξιος δὲ κόσμου ,ζει τέ» (=832). Τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον ἐπὶ πατριάρχου Μεθοδίου (844) μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὃς καὶ τῶν αὐταδέλφου αὐτοῦ Θεοδώρου, καὶ κατετέθη μετὰ πολλῶν τιμῶν ἐν τῇ μονῇ τῶν Στουδίου παρὰ τὸν τάφον τοῦ θείου αὐτοῦ Πλάτωνος.

Ἡ φιλολογικὴ ἐργασία τοῦ Ἰωσήφ περιορίζεται κυρίως εἰς τὴν ὑμνογραφίαν. Ἐν τῇ μονῇ τῶν Στουδίου οἱ δύο ἀδελφοί, Θεόδωρος καὶ Ἰωσήφ, ἔδρυσαν ποιητικὴν σχολήν, ἐν ᾗ ἐδιδάσκοντο οἱ μοναχοὶ τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως ἐκκλησιαστικῶν ὑμνῶν, κατὰ τὸ παραδειγμα τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Λαύρας τοῦ ὁσίου Σάβα, ἐκ τῆς δποίας ἐξῆλθον πολλοὶ καὶ καλοὶ ποιηταί, ὃν ὁ ἐπιφανέστερος ὁ Θεόδωρος. Ὁ Ἰωσήφ δὲν ἦτο ποιητικὴ φύσις· ἥτο στιχουργὸς ἀσκητὴς ἀνευ ἐξάρσεως ἔξαντλήσας πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις εἰς σιράτους πολέμους κατὰ τῶν δαιμόνων καὶ κατὰ τῶν

¹ "Id. Byz. Zeitschrift τ. IX (1900) σ. 650 καὶ Θεοφ. A, 752, 769.

σκιρτημάτων τῆς σαρκός. Ἡ σάρξ ἡτο δ στόχος του, νὰ τὴν ἔξευτελίσῃ διότι διεξεδίκει τὰ δικαιώματά της τὰ ὅποια ἔχοργή γησεν φιλανθρώπως ἢ πανσοφία τοῦ Θεοῦ. "Ολα τὰ εῖδη τῆς ἀμαρτίας, ὅλη ἡ ἀσκημία καὶ ἀσκημούσνη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπασχολεῖ πικρῶς τὴν γραφίδα του καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς φοβερᾶς φαντασικῆς τῆς σαρκὸς καταπτώσεως εἰς ἥν παρέσυρεν αὐτὴν ἡ ἀμαρτία. Κλαίει διαρκῶς, θρηνεῖ καὶ κόπτεται καὶ ὀδύρεται, ὃσει προορισμὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἡτο δ κοπετὸς καὶ τὸ δάκρυον, καὶ περιτυλίσσει τὴν ψυχὴν μὲ πένθιμον βαρὺν πέπλον. Τὰ θλιβερὰ αὐτοῦ ἄσματα ἐν τῇ μονῇ τῶν Στουδίου φαλλόμενα καὶ ἀκούσμενα ἥσαν ἀνεκτὰ καὶ εὐπλόσδεκτα ὡς σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀσκητισμοῦ, ὅστις καὶ χωρὶς νὰ διαπράξῃ κακονογήματα καὶ ἐγκλήματα καὶ ἄλλας ἀμαρτίας δὲν εἶχε καμίαν δυσκολίαν νὰ ἐπικαλῆται τὴν θείαν ἀντίλησιν πρὸς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν τὰς δποίας δὲν διέπραξεν. 'Αλλ' οἱ ἀθῶι παῖδες, αἱ παρθένοι καὶ νεάνιδες, οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἑνάρετοι,¹ πρὸς τί νὰ ἀκούωσι διαρκῶς τὰ «ἐκ νεότητός μου δ ἐχθρὸς μὲ πειρᾶται ταῖς ἥδοναῖς φέρει με»· πρὸς τί νὰ ἀκούωσι τὰ τῶν πόφρων καὶ ποιζῶν οἱ ἀγνοὶ κατορθώματα, τῶν κακούργων τὰς φυπαρούτιτας, τῶν ἱηστῶν τὰς δραματουργίας καὶ νὰ ἐπικαλῶνται τὸν θεῖον ἔλεον δι' ἀδιάπορωται ἐγκλήματα; 'Απὸ τῶν Στουδίου δυστυχῶς τὰ τοιαῦτα εἰσεπήδησιν νὰ εἰς τὰ κοινὰ λειτουργικὰ βιβλία καὶ δταν εἰσερχόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν τῆς νησείας στάδιον, δπον ἔποεπεν ἡ ψυχὴ εὐτρεπισμένη ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρῇ νὰ εἰσέρχεται, αἰσθανόμεθα δυσφορίαν καὶ θλίψιν διότι βλέπουμεν μόνον σκελετοὺς τῆς ἀμαρτίας ἀγωνίζομένους καὶ μὲ περιεσφιγμένην καρδίαν ἀτενίζομεν πρὸς τὴν χαραυγὴν τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως ἵνα ἀναστήσωμεν τὴν ψυχὴν μας καὶ πανηγυρίσωμεν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ἀναστάτως Θεοῦ τὴν ἔγερσιν. Οἱ Ιεροσολυμῖται ποιηταί, Στέφανος καὶ Ἀνδρέας ὁ Τιφλός, οἱ τὸ Τοιφδιον διὰ θεσπεσίων ὕμνων συμπληρώσαντες, καίτοι ἀσκηταί καὶ αὐτοὶ δσιοι καὶ ἀγιοι δὲν ἐπέτρεψαν νὰ κινήσωσι τὴν ψυχὴν εἰς τὸν βόρβυρον τῆς ἀμαρτίας. 'Εζωγράφησαν ζωηρῶς τὰ τῆς νηστείας καρίσματα, τὴν ἀξίαν τῆς ταπεινώσεως, τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς, κατὰ τὴν ἀντίληψην τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος· ἐνῷ οἱ Στουδίται ἔξηντελισαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ ἐφαντάσθησαν ὅλον τὸν κόσμον φυπαρὸν καὶ ἀθήτον, ἀξιον νὰ κλαίῃ καὶ νὰ θρηνεκῶς. Θὰ φροντίσῃ ἀφα γέ ποτε ἡ ἐκκλησία νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ λειτουργικὰ βιβλία εἰς τὴν σεμνοπρεπῆ αὐτῶν μορφὴν ἀποκόπτουσα ἔξ αὐτῶν τὰ ἀνωφελῆ καὶ περιπτά;

¹ Ἐνθυμοῦμαι τοὺς λόγους τῆς εὐσεβεστάτης καὶ ἀειμνῆστου Βιργινίας Μπενάκη, ἡ ὅποια με ψυχικὸν πόνον μοὶ ἔλεγε· πότε ἡ ἐκκλησία θὰ τὰ συκώσῃ αὐτὰ ποῦ δὲν ἀρμόζουν νὰ τὰ ἀκούωμεν οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὰ παιδιά ποῦ ὀδηγοῦμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας;

Τὰ πλεῖστα τῶν ποιημάτων τοῦ Ἰωσὴφ φέρονται ἐν τῷ Τριψίφῳ, ποῦ μὲν συνοδεύμενα ὑπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ποῦ δὲ ἀνωνύμως. Ταῦτα τῇ βοηθείᾳ τῶν κωδίκων ἀνευρόντες σημειοῦμεν ἐνταῦθα κατὰ τὴν τάξιν, ἷντες εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία.

Α) ΕΝ Τῷ ΤΡΙΩΔΙΩ
ΤΡΙΩΔΙΑ, ΤΕΤΡΑΩΔΙΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου

- 1) Κανὼν (ἀνέκδοτος), οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Τεράτατος εἰς τὸν τελώνην ὅμνος»
 Ἡ χος δ' Χοροὶ Ἰσραὴλ
 «Ιλέωσαι ὁ ψυχή μου
 τὸν Χριστὸν δάκρυσι . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 133 Λαύρας)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀσώτου

- 2) Κανὼν Ἡ χος β' Τὴν Μωσέως φόδην
 «Ιησοῦ δὲ Θεὸς
 μετανοοῦντα δέξαι νῦν καὶ μὲ . . .
 (ἴδι. Τοιώδιον ἔντυπον κατὰ τὴν ἔκδοσιν Βενετίας τοῦ 1891).

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω

- 3) Κανὼν (ἀνέκδοτος) εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν,
 οὗ ἡ ἀρχή:
 «Χαίρει χορὸς τῶν σῶν ἀγίων Κύριε . . .
 (Bk. DE LAGARD, Johannis Euchaitorum Metropolitae quae in codice vaticano graeco 676 supersunt. Gottingae 1882 σ. 222).

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς

- 4) Τοιώδιον Ἡ χος α' Ὁδὴν ἐπινίκιον
 «Φαιδρὰ προεόρτια τῆς ἐγκρατείας . . .
 Κάθισμα Ἡ χος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
 «Ἡνέψκει τῆς θείας μετανοίας τὰ πρόθυρα . . .
 (Τοιώδιον)

Tῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς

- 5) Τριτό διον Ἡ χος γέ Ως διβρος ἐπ' ἄγρωστιν
«Ως δρυος ἔξελαιμψεν ἡμῖν τῆς μετανοίας . . .
Κάθισμα Ἡ χος πλ. δ' Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου
«Υπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ πατρὶ . . .
(Τριτόδιον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Τυρινῆς

- 6) Τριτό διον Ἡ χος βέ Εν πέτρᾳ με
«Ἐξέτεινας παλάμας ἐν τῷ στινοφῷ σου . . .
Κάθισμα Ἡ χος βέ Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα
«Μετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς . . .
(Τριτόδιον)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Τυρινῆς

- 7) Τριτό διον Ἡ χος δέ Ακήκοεν δ προφήτης
«Ἐξέλαιμψεν ἐν τῷ κόσμῳ ἀκτῖνα θεογνωσίας . . .
Κάθισμα Ἡ χος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον
«Τὴν τεσσαρακονθήμερον καὶ προκαθάρσιμον . . .
(Τριτόδιον)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς

- 8) Κανὼν Ἡ χος πλ. δέ Υγρὰν διοδεύσας
«Ο τῆς ἐγκρατείας θεῖος καιρὸς . . .
9) **Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ** Τριτό διον Ἡ χος πλ. βέ Τῷ θείῳ φέγγει σου
«Στινοφῷ τὰς χεῖρας προσηλωθεὶς . . .
(Τριτόδιον)

Tῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας

- Στικηρὰ Ἡ χος βέ Αγγελος μὲν τὸ χαῖρε
α) «Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα ταπεινῶσαι . . .
β) «Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω ἐννοῶν . . .
(Τριτόδιον)

Ἄρχη τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς

Tῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος β' Εύσπλαγχνίας ὑπάρχουσα
 «Τῆς νησείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ . . .

(Τὰ Καθίσματα καθ' ὅλην τὴν μεγ. Τεσσαρακοστὴν κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Παρισινοῦ κώδ. 244 εἶναι ἔργα τοῦ Ἱωσήφ, τὰ δὲ μετά τὴν γ' Στιχολογίαν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου).

- 10) Τριήδιον Ἡχος β' Δεῦτε λαοὶ
 «Πῶς τὴν ἐμὴν νῦν ἀποκλαύσομαι ἐκπτωσιν . . .

(Τριήδιον)

- 11) Τριήδιον ἐτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲ ἡ ἀκροστικὸς
 «Υμνῳδία Ἱωσήφ»
 Ἡχος β' Ἐν βιθῷ κατέστρωσε
 «Υμνῳδίας πίστει ἰεραῖς καθυποδεξώμεθα . . .
 (κῶδ. Γ' 15 φ. 53 Λαύρας)

Tῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρὰ Ἡχος β' Πάντας ὑπερέβην
 α) «Πᾶσαν ἀμαρτίαν διεπραξάμην . . .
 β) «Ομβροντος μοι παράσκου Χριστὲ δακρύων . . .

(Τριήδιον)

Tῇ Τρίτῃ τῆς Α' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡχος β'
 α) «Υπερευλογημένη ἡ χάρις . . .
 β) «Μετανοίας ἐφέστηκε καιρὸς . . .
 γ) «Προστασία θερμὴ Χριστιανῶν . . .
 12) Τριήδιον Ἡχος β' Ἰδετε Ἰδετε
 «Νῆπον γρηγόρησον στέναξον δάκρυσον . . .
 (Τριήδιον)
 13) Τριήδιον ἐτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲ ἡ ἀκροστικὸς
 «Αἴνεσις Ἱωσήφ»
 Ἡχος πλ. β' Ἰδετε Ἰδετε
 «Αἴνεσιν ἀπαντες νῦν προσάγωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν . . .
 (κῶδ. Γ' 15 φ. 61 Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχη ἡ ἡ Ἡγούμ β' Ὁς ὠράθης Χριστὲ

α) «Βρώσει πάλαι πικρᾶ . . .

β) «Ξύλου βρώσει ποιέ . . .

(Τριφύδιον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Α΄ Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡγούμ β' Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ

α) «Ο τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς . . .

β) «Ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου Χριστὲ . . .

14) Τριφύδιον Ἡγούμ β' Ἐξήνθησεν ἦ ἔρημος

«Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας . . .

(Τριφύδιον)

15) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἦ ἀκροστιχὸς

«Ωδὴ αὕτη Ἰωσήφ»

Ἡγούμ α' Ο μόνος εἰδὼς

«Ως ὥφθης σαρκούμενος Χριστὲ . . .

(κῶδ. Γ 15 φ. 67 Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχη ἡ ἡ Ἡγούμ β' Ὁς ὠράθης Χριστὲ

α) «Φεγγοβόλους ὑμᾶς . . .

β) «Ἄρετῶν Ἡλιοὺ . . .

(Τριφύδιον)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Α΄ Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡγούμ β' Ο σοφίσας

α) «Ο φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι . . .

β) «Θεοτόκε μὴ παρίδης με . . .

16) Τριφύδιον Ἡγούμ β' Ἐλήλυθας

«Ἐγκρατείας τὰς αὐγὰς δεκομένη ἀστράφητι . . .

(Τριφύδιον)

17) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἦ ἀκροστιχὸς

«Ὑμνησις Ἰωσήφ»

Ἡγούμ πλ. β' Χριστός μου δύναμις

«Ὑπὸ τοῦ πνεύματος λαμπαδουχούμενοι . . .

(κῶδ. Γ 15 φ. 73^β Λαύρας)

Eis τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχη ἀ καὶ Ἡχοῖς β' Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν

α) «Τὸν σκοτισθέντα με ταῖς ἀπάταις . . .

β) «Καθάπερ ἀμπελος ἐπὶ ξύλου . . .

(Τριφύδιον)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχοῖς β' Ο εὐσχήμων Ἰωσὴφ

α) «Ο τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς . . .

β) «Τῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ νίοῦ σου . . .

18) Γριφόδιον Ἡχοῖς β' Ο φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει

«Ἔντοντας ἐμοὶ καθορῶν ἀμαρτίαν δολιόφρων . . .

(Τριφύδιον)

19^a) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲν ἄκροστιχίς

«Δόξα τῷ Θεῷ ἀμήν»

Ἡχοῖς πλ. δ' Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου

«Δεσπότης κατ' οὐσίαν πεφυκὼς Χριστὲ . . .

(κῶδ. Γ 15 φ. 80 Λαύρας)

Tῷ Σαββάτῳ τῆς Α' Ἐβδομάδος

19^b) Κανὼν Ἡχοῖς πλ. δ' Αρματηλάτην Φαραὼ

(κῶδ. Δ 16 Λαύρας)

Tῇ Κυριακῇ τῆς Α' Ἐβδομάδος

Eis τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχη ἀ καὶ Ἡχοῖς δ' Ἐδωκας σημείωσιν

α) «Δίδου μοι κατένυξιν . . .

β) «Μωσῆς δὲ θεσπέσιος . . .

(Τριφύδιον)

Tῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχοῖς δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

α) «Παραβάσεως καρπῷ . . .

β) «Τρικυμίας τῶν παθῶν . . .

20) Τριφύδιον Ἡχοῖς δ' Τριστάτιας κραταιοὺς

«Ο μόνος ἀγαθὸς ἢ πηγὴ τοῦ ἐλέους . . ,
(Τριψίδιον)

- 21) Τριψίδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον) οὐδὲ ἀκροστικὸς
«Πένθησον Ἰωσήφ»
·Η χος πλ. δ' ·Υγρὰν διοδεύσας
«Πυρὶ με τοῦ φόβου σου Ἰησοῦ καιθύρας . . .
(κῶδ. Γ 15 φ. 96Β Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρὰ ·Η χος πλ. δ' Τί νῦν; καλέσωμεν
α) «Τίνι ώμοιώθης ταλαίπωρε . . .
β) «Ἐχων ἀγαθότητος πέλαγος . . .
(Τριψίδιον)

Tῇ Τετρῃ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα ·Η χος πλ. δ' ·Ανέστης ἐκ νεκρῶν
α) «Τὰ πάθη χαλινῷ . . .
β) «Εἰς πέλαγος δεινὸν . . .
22) Τριψίδιον ·Η χος πλ. δ' ·Ιδετε ἵδετε
»Στέναξον δάκρυσον . . .
(Τριψίδιον)
23) Τριψίδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον) οὐδὲ ἀκροστικὸς
«Κλαῦσον Ἰωσήφ»
·Η χος β' ·Ιδετε ἵδετε
«Κύριε Κύριε δὲν τειλάμενος μετὰ μυρία πάθη . . .
(κῶδ. Γ 15 φ. 103 Λαύρας)
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν
Στιχηρὰ ·Η χος α' Η ανεύφημοι μάρτυρες
α) «Σταυρῷ ἔξεπέτασας Χριστὲ . . .
β) «Τὸν παῖδας στομάσαι ποτὲ . . .
(Τριψίδιον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα ·Η χος α' Τὸν τάφον σου σωτῆρ
α) «Χριστὲ ἐπὶ σταυροῦ . . .
β) «Ως εἶδεν σταυρῷ . . .

24) Τριψ διον Ἡ χος α' Στεφειθήτω ἡ καρδία μου
«Σταυρῷ παλάμας ἔξεπέταισας . . .

(Τριψιδιον)

25) Τριψ διον ἔτερον (ἀνέκδοτον) οὖς ἡ ἀκροστιχὸς
«Αἰνεσις Κυρίῳ»
Ἡ χος δ' Ὅτι στείρα ἔτεκεν
«Ἀναβάτας δὲ νῦν σταυροῦ εἰς νῦν καθεῖται . . .
(χῶδ. Γ 15 φ. 109^β Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρὰ Ἡ χος γ' Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου
α) «Τῶν θείων ἀποστόλων Κύριε δεήσεσι . . .
β) «Μεγάλη καὶ φρικτή σου Κύριε ἡ ἐλευσις . . .
(Τριψιδιον)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Β' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡ χος γ' Τὴν ὁραιότητα
α) «Χριστὸς ἡ ἄμπελος ὁραίους βότρυνας . . .
β) «Τὰς συμπαθείας σου πλοῦτον ἀμέτρητον . . .

26) Τριψ διον Ἡ χος γ' Μὴ ἐν ποταμοῖς
«Μέθην ἥδονῶν ψυχοφθόρων σβέσαντες . . .
(Τριψιδιον)

27) Τριψ διον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὖς ἀκροστιχὸς
«Ο ψαλμὸς Ἰωσὴφ»
(χῶδ. Γ 15 φ. 116 Λαύρας. Ἐλλείπει ἡ α' ψδὴ)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος δ' Ἔδωκας σημείωσιν
α) «Πλευρὰν ἐκκεντούμενος . . .
β) «Οδύνην τρυγήσαντα . . .
(Τριψιδιον)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Β' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡ χος δ' Ταχὺ προκατάλαβε
α) «Νηστείᾳ νῦν ούμενοι . . .

- β) «Ἡ ἄνυμφος μῆτηρ σου . . .
 (Ἐν τοῖς ἐντύποις ἀνωνύμως. Κατὰ τὸν Παρισινὸν κώδ. 244
 φ. 2 Ποίημα Ἰωσὴφ)
 28) Τριφύδιον Ἡ χος δ' Ἀσεβεῖς οὐκ ὅψονται
 «Ἐκουσίως δέσποτα ἑψώθης ἐν σταυρῷ . . .
 (Τριφύδιον)
 29) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐκ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Θεῷ χάρις ἀμήν»
 Ἡ χος γ' Ως εἰδεν Ἡσαΐας
 «Θαυμβεῖται πᾶσα κτίσις ἐπὶ σταυροῦ . . .
 (κώδ. Γ 15 φ. 123 Λαύρας)

Tῷ Σαββάτῳ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- 30) Τετραφύδιον, οὐκ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Ο ὕμνος οὗτος Ἱωσὴφ»
 Ἡ χος πλ. δ' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ
 «Οἱ ἀγιοι διὰ πλείστων βασάνων . . .
 (Τριφύδιον)

Tῇ Κυριακῇ τῆς Β' Ἐβδομάδος***Εἰς τὸν Ἐσπερινόν******Στιχηρά Ἡ χος πλ. δ' Ἀμέτρητος ὑπάρχει***

- α) «Ἀμέτρητά σοι πιαίσας . . .
 β) «Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα . . .
 (Τριφύδιον)

Tῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' Ἐβδομάδος***Κάθισμα Ἡ χος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν***

- α) «Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ . . .
 β) «Θεοχαρίτωτε ἀγνή . . .
 (Τριφύδιον)

- 31) Τριφύδιον Ἡ χος πλ. δ' Ἀσμα ἀναπέμψωμεν

***«Ἐχων ὡς Θεὸς τὸ συμπαθὲς . . .
 (Γριφύδιον)***

- 32) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐκ ἡ ἀκροστιχὶς

«Θρήνησον Ἰωσὴφ»
 *Η χος β' Τῷ τὴν ἀβατον
 «Θηριαθέντα με ἐχθροῦ παγίστι Κύριε . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 137^β Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηράς Ἡ χος α' Πανεύφημοι
 α) «Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς . . .
 β) «Ἄπαντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς . . .
 (Τριφδιον)

Tῇ Τρίη τῆς Γ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡ χος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
 α) «Νηστείᾳ καὶ δεήσει . . .
 β) «Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας . . .
 33) Τριφδιον Ἡ χος α' Ἰδετε ἴδετε
 «Υἱοθετήσας με διὰ λυτροῦ βαπτίσματος . . .
 (Τριφδιον)
 34) Τριφδιον ἔτερον (ἀνέλδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχίς
 «Πένθησον Ἰωσὴφ»
 Ἡ χος δ' Ἰδετε ἴδετε
 «Ηῶς ἀποκλαύσομαι τὴν φαθνυίαν μου . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 144^β Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηράς Ἡ χος γ' Ἐστησαν τὰ τριάκοντα
 α) «Κύριε δ σταυρῷ κτείνας τὸν δόλιον . . .
 β) «Τέτρωμαι ἥδονῆς φοιταίᾳ Κύριε . . .
 (Τριφδιον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡ χος γ' Τὴν ὁραιότητα
 α) «Ξύλῳ ἐμάρανας . . .
 β) «Τὸν ἐπονείδιστον . . .
 35) Τριφδιον Ἡ χος γ' Τὸ στερέωμα
 «Συσταυρούμενοι τῷ δι' ἥμᾶς σταυρωθέντι . . .
 (Τριφδιον)

- 36) Τριώδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Ὑμνος Ἰωσῆφ»
 Ἡ χος α' Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων
 «Ὑμνησαν ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἵδοῦσαι Χριστὲ . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 152 Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι
 α) «Ἡλίου αὐγάσματα . . .
 β) «Εἰς χώραν δ ἄσωτος . . .
 (Τριφδιον)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡ χος πλ. β' Ἐλπὶς τοῦ κόσμου
 α) «Φωστῆρες κόσμου ἀπλανεῖς . . .
 β) «Ἄγια δισποινα Χριστοῦ . . .
 37) Τριψδιον Ἡ χος πλ. β' Χριστός μου δύναμις
 «Νηστείαν δάκρυα εὐχάς συμπάθειαν . . .
 (Τριφδιον)

- 38) Τριψδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Ψαλμῳδία ἰερᾶ»
 Ἡ χος γ' Τὸ κατάσκιον ὅρος
 «Ψιχικὸν ἴατρεῖον τῆς ἐγκρατείας ἢ χάρις . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 158 Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος πλ. α' α' Χαίροις ἀσκητικῶν
 α) «Σῶτερ δ ἀληθὴς γλυκασμὸς . . .
 β) «Λόγε δ ἀπλωθεὶς ἐν σταυρῷ . . .
 (Τριφδιον)

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡ χος πλ. α' α' Τὸν συνάναρχον
 α) «Τῷ τῆς βοώσεως ξύλῳ . . .
 β) «Ἐν σταυρῷ σε δρῶσα . . .
 39) Τριψδιον Ἡ χος πλ. α' Ὁ ἀναβαλλόμενος
 «Σὲ ὃς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον . . .
 (Τριφδιον)

- 40) Τριφύδιον ἐτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκοστικὴς
 «Σῶζε με Χριστέ»
 Ἡ χος β' Ὁ φωτισμὸς
 «Σὲ πονηρὸς ἀπηρόησε δῆμος ἐπὶ τοῦ ξύλου . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 105 Λαύρας)

Tῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- 41) Τετραφύδιον, οὗ ἡ ἀκοστικὴς
 «Ἄδει ταῦτα Ιωσὴφ»
 Ἡ χος δ' Ἡλθον εἰς τὰ βάθη
 «Αἶμάτων ἥψεύσαιτε σταγόσι . . .
 (Τριφύδιον)

Tῷ Κυριακῇ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος πλ. δ' Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ
 α) «Κύριε δὲ ἐπὶ σταυροῦ ἔκουσίως . . .
 β) «Κύριε τῶν ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη . . .
 (Τριφύδιον)

Tῷ Δευτέρᾳ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡ χος πλ. δ' Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν
 α) «Τὸ πάνσεπτον πιστοὶ . . .
 β) «Ο Λόγος τοῦ πατρὸς . . .
 42) Τριφύδιον Ἡ χος πλ. δ' Ἀρματηλάτην
 «Ἡ φωτοφόρος τοῦ σταυροῦ προσκύνησις . . .
 (Τριφύδιον)

- 43) Τριφύδιον ἐτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκοστικὴς
 «Σταυρὲ σῶζε με»
 Ἡ χος πλ. δ' Σταυρὸν χαράξας
 «Σταυροῦ τὸν τύπον Μωσῆς προχαιράττων πάλαι . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 185 Λαύρας, Γ 25 φ. 17 Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος πλ. δ' Τί ύμιᾶς καλέσωμεν
 α) «Μέσον διεππεύοντες σήμερον . . .

- β) «Πάθη ταπεινώσωμεν σώματος . . .
(Τριψδιον)

Tῇ Τρίτῃ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὸς ἀσάλευτον στήριγμα

- α) «Ἐγκρατείᾳ λαμπρύναντες . . .
β) «Τὸς ἀσάλευτον στήριγμα . . .

- 44) Τριψδιον Ἡχος πλ. δ' Ἰδετε ἴδετε
«Μέσον τῆς κτίσεως ὃν καθυπέμεινας σταυρὸν . . .
(Τριψδιον)

- 45) Τριψδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲ ἀκροστιχὶς
«Αὗτη φύδη Ἰωσήφ»
Ἡχος γ' Ἰδετε ἴδετε
«Ἄγιον στάδιον νηστείας ἔχοντες μεσαζόμενον . . .
(κῶδ. Γ 15 φ. 192^β Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι

- α) «Μέσον γῆς ὑπέμεινας . . .
β) «Νεροὺς ἔχοημάτισας . . .
(Τριψδιον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος πλ. β' Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

- α) «Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν . . .
β) «Παρισταμένη τῷ στιυρῷ . . .

- 46) Τριψδιον Ἡχος πλ. β' Κύριος ὃν πάντων
«Κέριος ὃν πάντων καὶ κτίστης Θεὸς . . .
(Τριψδιον)

- 47) Τριψδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲ ἀκροστιχὶς
«Τῷ Θεῷ αἰνεσις»
Ἡχος πλ. δ' Ράβδος εἰς τύπον
«Τῆς ἐγκρατείας τὸν θεῖον δρόμον . . .
(κῶδ. Γ 15 φ. 202 Λαύρας)

Eis tōn Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος α' Πανεύφημοι

- α) «Νηστείας ἐν ὕδατι ψυχᾶς . . .
 - β) «Ἄποστόλων καύζημα σταυρῷ . . .
- (κῶδ. 220 Coislin Παρισίων καὶ 244 Παρισίων)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡ χος α' Χορὸς ἀγγελικὸς

- α) «Λινάμει τοῦ σταυροῦ . . .
- β) «Μαρία τὸ σεπτὸν . . .

- 48) Τριφέδιον Ἡ χος α' Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς
«Ἄγιασμοῦ παρεκτικὴν . . .

(Τριφέδιον)

- 49) Τριφέδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Χαίροις σταυρὲ»
Ἡ χος πλ. δ' Ἀκήκοα Κύριε
«Χαίροις σταυρὲ ἄγιε δ ἀγιάζων τὴν οἰκουμένην . . .
- (κῶδ. Γ 15 φ. 211^β Αιώρας)

Eis tōn Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

- α) «Τὸν ἀειμακάριστον . . .
 - β) «Νέκρωσιν ὑπέμεινας . . .
- (Τριφέδιον)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡ χος δ' Ο ὑψωθεὶς

- α) «Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν . . .
- β) «Τὸν ἔξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς . . .

- 50) Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον Ἰωσὴφ»
Ἡ χος πλ. δ' Ἀρματηλάτην
«Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον . . .
- 51) Τριφέδιον Ἡ χος δ' Ἐξέστη τὰ σύμπαντα
«Φωστῆρες ἀπέκρυπτον . . .
- (Τριφέδιον)

- 52) Τριφθιόν ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲν δὲ ἀκροστιχὶς
«Χάρις Θεῷ ἀμήν»
· Ή χος πλ. β' Πρὸς σὲ δοθρίζω
«Χολῆς καὶ ὅξους γλυκαισμὸς ὡν πάντων ἀπεγεύσω . . .
(κῶδ. Γ 15 φ. 218^β Λαούρας)

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

- 53) Τετραφθιόν, οὐδὲν δὲ ἀκροστιχὶς
«Ὦ Υμνος εἰς μάρτυρας»
· Ή χος δ' Ἐν πελάγει τοῦ βίου
«Υπερέβητε δρους σαρκὸς ἀθλητὰ . . .
(Τριφθιόν)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

- Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν*
Στιχηρά · Ή χος γ' Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου
α) «Μεγίστους ἐν καιρῷ πιστοὶ . . .
β) «Τὸν χρόνον τῆς νηστείας νῦν . . .
(Τριφθιόν)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα · Ή χος γ' Τὴν ὁραιότητα
α) «Οἱ ὁραιότατος . . .
β) «Τὴν ὁραιότητα . . .
54) Τριφθιόν · Ή χος γ' Ο τὰ ὄντα
«Τὰς ἡμῶν διανοίας . . .
(Τριφθιόν)

- 55) Τριφθιόν ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὐδὲν δὲ ἀκροστιχὶς
«Σῶσόν με Κύριε»
· Ή χος πλ. δ' Ἡ κεκομμένη
«Σωματικῶν με παθῶν ἐλευθέρωσον . . .
(κῶδ. Γ 15 φ. 234 Λαούρας)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά · Ή χος γ' Σταυροφανῶς Μωϋσῆς
α) «Ο δοὺς ἡμῖν τῆς νηστείας . . .

- β) «Ως δέ τυφλὸς ἐκ καρδίας σοι . . .
 (Τριφύδιον)

Tῇ Τετρῃ τῆς Ε' Εβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος γ' Θείας πίστεως

- α) «Ζέσει πίστεως δι' ἐγκρατείας . . .
 β) «Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου . . .

- 56) Τριφύδιον Ἡχος γ' Πρόσεκτε γῆ
 «Ἄδιαλείπτοις προσευχαῖς . . .
 (Τριφύδιον)

- 57) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ δὲ ἀκροστιχὶς
 «Δακρύσω καλῶς»
 Ἡχος β' Ἰδετε ἵδετε
 «Δι' ἀγαθότητα ἀνθρωπος γέγονας . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 241 Λαύρας)

Εἰς τὸν Εσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος πλ. δ' Τί νιᾶς καλέσωμεν

- α) «Βρῶμα τὴν ἀγάπην ποιούμενοι . . .
 β) «Ξύλῳ πάλαι θάνατον εῦρομεν . . .
 (Τριφύδιον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' Εβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν

- α) «Ξύλου γενσάμενος Ἀδάμι . . .
 β) «Τῶν ἐξ αἵματων σου ἀγνῶν . . .

- 58) Τριφύδιον Ἡχος πλ. δ' Οὐρανίας ἀψίδος
 «Κατακρίνας τὴν ἔχθραν . . .
 (Τριφύδιον)

- 59) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ δὲ ἀκροστιχὶς
 «Ωδὴ Θεῷ πρέπει»
 Ἡχος πλ. β' Κύριος ὃν πάντων
 «Ωφθῆς σταυρούμενος ἐν μέσῳ ληστῶν . . .
 (κῶδ. Γ 15 φ. 248^β Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος πλ. δ' Κύριε εἰ καὶ αριτηρίῳ

- α) «Κύριε σὺ τοὺς ἵεροὺς μαθητάς σου . . .
- β) «Ἐξοντες πάντες τὸν καιρὸν τῆς νηστείας . . .

(Τριφδιον)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε΄ Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

«Φωστῆρες θεανυγεῖς τοῦ σωτῆρος . . .

60) Τριφδιον Ἡχος πλ. δ' Εἰσακήκοα

«Ἐγκρατείᾳ συζήσαντες . . .

(Τριφδιον)

61) Τριφδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Τὰ ἀποστολικὰ»

Ἡχος δ' Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

«Τοὺς ἀστέρας τοὺς ἐν ὑψει ἐκκλησίας ὑπάρχοντας . . .

(κῶδ. Γ 15 φ. 255^β Λαύρας)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος α' Πανεύφημοι

- α) «Ἑλούμενος Κύριε σταυρῷ . . .
- β) «Νηστείας λαμπρότησι ποτὲ . . .

(Τριφδιον)

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε΄ Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου σωτῆρο

α) «Ἐξέτεινας Χριστὲ . . .

β) «Ορῶσά σε Χριστὲ . . .

62) Τριφδιον Ἡχος γ' Ὁ φωτίσας

«Ὁ ἐκτείνας οὐρανοὺς ὅσει δέροιν . . .

(Τριφδιον)

63) Τριφδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Δόξα τῷ Θεῷ ἀμὴν»

(κῶδ. Δ 13 Λαύρας)

***Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ Ἐβδομάδος* (τῆς Ἀκαθίστου)**

64) Τετραφδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Αὕτη ἡ φόδη τοῦ Ἰωσήφ»

*Η χος πλ. β' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν
 «Αθλοῦντες οἱ μάρτυρες καὶ ὁσ οἱ ἐκλεκτοὶ . . .
 (Τριφδιον)

Tῇ Κυριακῇ τῆς Ε' Εβδομάδος

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά *Η χος α' Πανεύφημοι
 α) «Πτωχεύσας δὲ πλούσιος Χριστὲ . . .
 β) «Κακίαν ἐπλούτησα δεινῶς . . .
 (Τριφδιον)

Tῇ Δευτέρᾳ πρὸ τῶν Βαΐων

- Κάθισμα *Η χος α' Τοῦ λίθου
 α) «Τὸν λίθον ἐκκυλίσας . . .
 β) «Θαῦμα θαυμάτων . . .
 65) Τριφδιον *Η χος α' Ωδὴν ἐπινίκιον
 «Τὰ πάθη νεκρώσωμεν . . .
 (Τριφδιον)

- 66) Τριφδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Ἄμαρτωλοῦ φόδη»
 (καδ. Δ 13 Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά *Η χος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι
 α) «Πολλοῖς παραπόμασι . . .
 β) «Τὸν ἀσπλαγχνὸν πλούσιον . . .
 (Τριφδιον)

Tῇ Τρίτῃ πρὸ τῶν Βαΐων

- Κάθισμα *Η χος πλ. β' Ἀγγελικαὶ δυνάμεις
 α) «Ἄμαρτων τῇ νόσῳ . . .
 β) «Ἄοχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριήλ . . .
 67) Τριφδιον *Η χος πλ. β' Ἰδετε ἴδετε
 «Θέλων ἐπτώχευσας δὲ φύσει πλούσιος . . .
 (Τριφδιον)
 68) Τριφδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχὶς

«Αἰνέσω Κύριον»

(κῶδ. Δ 13 Λαύρας)

Eis τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος β' Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

α) «Πάσαις προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ . . .

β) «Πλοῦτον ἥδονῶν φθοροποιῶν . . .

(Τριψήδιον)

Tῇ Τετάρτῃ πρὸ τῶν Βαΐων

Κάθισμα Ἡ χος β' Τὸν λίθον τοῦ μνήματος

α) «Ως λίθῳ βαρούμενος . . .

β) «Τῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου . . .

69) Τριψήδιον Ἡ χος β' Στειρωθέντα

«Τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ . . .

(Τριψήδιον)

70) Τριψήδιον ἐτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Καλῶς Θεῷ ψαλῶ»

(κῶδ. Δ 13 Λαύρας)

Eis τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

α) «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκὶ . . .

β) «Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν πιστοὶ . . .

(Τριψήδιον)

Tῇ Πέμπτῃ πρὸ τῶν Βαΐων

Κάθισμα Ἡ χος πλ. α' Τὸν συνάναρχον

α) «Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν . . .

β) «Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη . . .

71) Τριψήδιον Ἡ χος πλ. α' Τὴν θείαν ἐννοήσας

«Ἀκτῖσι τῆς ἡμῶν παρακλήσεως . . .

(Τριψήδιον)

72) Τριψήδιον ἐτερον (ἀνέκδοτον), οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Ἄγαθὸν ψαλμὸς»

Ἡ χος δ' Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν

«”Αγωμεν ἔφασκες Κύριε πάλιν πρός Ἰουδαίαν . . .
 (κῶδ. Γ 25 φ. 66 Λαύρας. Δ 13 Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχη οἱ δὲ Ἡγούσι δέ οἱ ἔξι ψήστου
 α) «Τῶν ἀποστόλων δυάς ἐφωτάτη . . .
 β) «Καθυποδέχου Σιών τὸν βασιλέα . . .
 (Τοιῷδιον)

Tῇ Παρασκευῇ πρὸ τῶν Βαΐων

- Κάθισμα Ἡγούσι δέ Ταχὺ προκατάλαβε
 α) «Δυάς ἀποστέλλεται . . .
 β) «Παρθένε πανάμωμε . . .
 73) Τριφύδιον Ἡγούσι δέ Ἀνάτειλόν μοι Κύριε
 «Ἐπὶ σταυροῦ σὺ Κύριε . . .
 (Τοιῷδιον)
 74) Τριφύδιον ἔτερον (ἀνέκδοτον), οὗτος ἦταν ἀκροστικὸς
 «Αὕτη ἡ φύδη Ἰωσὴφ»
 Ἡγούσι πλ. β' Πρός σὲ δρόμοῖς
 «Ἀπαίρεις θέλων πρὸς τὴν Ἰουδαίαν . . .
 (κῶδ. Γ 25 φ. 67β Λαύρας. Δ 13 Λαύρας)

Tῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ

- Κάθισμα (ἀνέκδοτον) Ἡγούσι δέ Ταχὺ προκατάλαβε
 «Ἐμφρόνως μιημονεύεθα τὸν Ἰωσὴφ ἀδελφοὶ . . .
 (κῶδ. 244 φ. 105 Παρισίων. Γ 105 φ. 152 Λαύρας.
 Γ 77 φ. 24 Λαύρας)
 Στιχη οἱ (ἀνέκδοτα) Ἡγούσι β' Ἀγγελος μὲν τὸ χαῖρε
 α) «Χθές μετὰ τῶν βαΐων Ἰουδαίων παῖδες ἀνύμνησαν . . .
 β) «Ἐγγίζει δὲ νημφίος τὰς λαμπάδας πάντες ἀνάψωμεν . . .
 β) «Προδοῦναι μελετᾶ σε μαθητὴς φιλάνθρωπε δόλιος . . .
 (κῶδ. 244 φ. 105 Παρισίων)

Tῇ μεγάλῃ Τρίτῃ

- Κάθισμα (ἀνέκδοτον). Πρός τὸ εὖσπλαγχνίας υπάρχονσα
 «Ἐύσπλαγχνίς κινούμενος Χριστὲ ἐκουσίως προέρχῃ , . .
 (κῶδ. Γ 105 φ. 156 Λαύρας. Γ 77 φ. 29 Λαύρας)

Σ τιχηρά (ἀνέκδοτα) Ἡ χος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης

- α) «Βουλεύεται αἰσίαν βουλὴν . . .
 - β) «Τιμήματος δλίγους πωλεῖν . . .
 - γ) «Τὸ μύδον ἐκκενοῦσα γυνὴ . . .
- (κῶδ. 244 φ. 109 Παρισίων)

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ

Κάθισια (ἀνέκδοτον) Ἡ χος γ' Θείας πίστεως

«Βουλευτήριον παρανομίας συναθροίζεται τοῦ Καϊάφα . . .
(κῶδ. Γ 105 φ. 159^β Λαύρας. Γ 77 φ. 33^β Λαύρας).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ

Σ τιχηρά Ἡ χος α' Πανεύφημοι μάρτυρες

- α) «Ο συνέχων Κύριε τῆς γῆς ἀπαντα τὰ πέρατα . . .
 - β) «Χριστὸς ἡ ζωὴ ἡμῶν παθῶν ἐν τῷ τάφῳ τέθηται . . .
 - γ) «Ἴδοιν νῦν ἀνάκειται ὑπνῶν βασιλεὺς ἐν μνήματι . . .
- (κῶδ. Γ 47 φ. 1^β Λαύρας)

B' ΕΝ ΣΤΩ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

Σ τιχηρά (ἀνέκδοτα) Ἡ χος πλ. α'

- α) «Ἄγγελοι σκιρτήσατε ἀγαλλιᾶσθε γηγενεῖς . . .
 - β) «Πάσχα χρημοσύνης ἡμῖν ἐπέφανεν . . .
 - γ) «Πάσχα ἔορτῶν ἔορτὴ χορεύσωμεν . . .
- (κῶδ. Γ 47 φ. 2 Λαύρας)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακινησίμου

Σ τιχηρά (ἀνέκδοτα) Ἡ χος β' Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου

- α) «Κόλπους μὴ λιπὼν τοὺς πατρικούς . . .
 - β) «Ἡλοις προσηλώθης τῷ σταυρῷ . . .
 - γ) «Πάσχα ἥ παροῦσα ἔορτή . . .
- (κῶδ. Γ 47 φ. 8 Λαύρας)

75) Κανὼν (ἀνέκδοτος) Ἡ χος β' Ἐν βυθῷ κατέστρωσε

«Ἐν κυμβάλοις νῦν Διαυτικοῖς

ῦμνον ἐπινίκιον
τῷ λυτρωτῇ εὐχαριστοῦντες ὃσωμεν . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 8^β Λαύρας)

Tῇ Τρίτῃ τῆς Διακινησίμου

- Στιχη θῷα (ἀνέκδοτα) Ἡ χος γ' Σταυροφανῶς
 α) «Σὺ ως ἀμνὸς ἔκουσίοις ἐτύθης . . .
 β) «Ἄι τῷ κλαυθμῷ τὰς ψυχὰς συγκωσθεῖσαι . . .
 γ) «Πάσκα δι' οὗ οἵ ἐκ γῆς πρός τὰ ἄνω . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 12 Λαύρας)
- 76) Κανὼν (ἀνέκδοτος) Ἡ χος γ' Ο τὰ ὑδατα πάλαι
 «Ο τὴν γῆν ἐφ' ὑδάτων πάλαι κρεμάσας
 κρεμάται ἐθελουσίως ἐν ξύλῳ . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 12^β Λαύρας)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Διακινησίμου

- Στιχη θῷα (ἀνέκδοτα) Ἡ χος δ' Ως γενναῖον ἐν
 α) «Σταυρωθεὶς τὸν παράδεισον τοῖς ἀνθρώποις ἡγέωξας . . .
 β) «Ἡ φυσιὸν ἐξωστράκισται ἀφθαρσία ἐξήνθησε . . .
 γ) «Ἡ ήμέρα δὲ Κύριος ἦν ἐποίησε σήμερον . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 16 Λαύρας)
- 77) Κανὼν (ἀνέκδοτος) Ἡ χος δ' Θαλάσσης
 «Τῷ ξύλῳ τὴν διὰ ξύλου Κύριε
 κατάραν ξῆλυσας
 τῷ δὲ θανάτῳ θάνατον ἐλὼν . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 16^β Λαύρας)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Διακινησίμου

- Στιχη θῷα Ἡ χος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν
 α) «Ἔλοις προσηλωθεὶς τὴν ἀράν . . .
 β) «Ἄρα μετὰ τῶν νεκρῶν ἡ ζωή . . .
 γ) «Ορθούσ δὲ τῶν γυναιών χορός . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 19^β Λαύρας. Ἡδε Πεντηκοστάριον Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων).
- 78) Κανὼν (ἀνέκδοτος) Ἡ χος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτην

«Ολος ἐπιθυμία
καὶ δλος ὅν γλυκασμὸς
· Ιησοῦ ἀπεγεύσω
χολῆς σταυρῷ κρεμάμενος
(κῶδ. Γ 47 φ. 20 Λαύρας)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Διακινησίμου

- Στιχηρά (ἀνέκδοτα) Ἡ χος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης
- a) «Ἐξάρξατε λαοὶ ψαλμικῶς . . .
 - β) «Τὸ χαῖρε Μυροφόροις εἰπὼν . . .
 - γ) «Πάσχα σεπτὸν καὶ ἄγιον ἡμῖν . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 23^β Λαύρας)
- 79) Κανὼν (ἀνέκδοτος) Ἡ χος πλ. β' Τιμθείσῃ τιμᾶται
«Μωσῆς ἐτύπου
πάλαι σου Χριστὲ
τὴν θείαν σταύρωσιν . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 23^β Λαύρας)

Tῷ Σαββάτῳ τῆς Διακινησίμου

- Στιχηρά (ἀνέκδοτα) Ἡ χος βαρὺς Σήμερον γρηγορεῖ
- α) «Σήμερον τῇ Χριστοῦ ἀναστάσει . . .
 - β) «Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἐν κυμβάλοις . . .
 - γ) «Πάσχα νῦν ἡ παροῦσα ἡμέρα . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 27^β Λαύρας)
- 80) Κανὼν (ἀνέκδοτος) Ἡ χος βαρὺς Νεύσει σου.
«Ξύλφ τὴν διὰ ξύλου ἔξαφανίσας κακίαν
τοὺς ξύλφ τεθνήξαντας
θανάτῳ σου ἔζωσας . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 28 Λαύρας)

Tῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

- Στιχηρά Ἡ χος α' Τῶν οὐρανίων
- α) «Φέρει Χριστὸς φιλανθρώπως . . .
 - β) «Ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία
 - γ) «Συνηθροισμένων τῷ φόβῳ . . .

Κάθισμα Ἡχος α' Τοῦ λίθου σιφραγισθέντος
 «Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων κεκρυμμένων . . .
 Στιχηρὰ (εἰς τὸν Αἴνου) Ἡχος α' Πανεύφημοι
 α) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν . . .
 β) «Θωμᾶς δὲ καὶ δίδυμος οὐκ ἦν . . .
 γ) «Ως θέλεις ψηλάφησον Χριστός . . .
 (Πεντηκοστάριον ἔντυπον)

Tῆ Δευτέρᾳ τῆς Β' Ἐβδομάδος

§1) Τριφθιόν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Ἄδει τάδε Ἰωσήφ»
 Ἡχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος
 «Ἀσωμεν Θεῷ ὡς νικητῇ
 τῷ καθελόντι θανάτῳ τὸν θάνατον . . .
 (κῶδ. Θ 59 φ. 66 Λαύρας, Γ 47 φ. 37 Λαύρας, Η 3 Λαύρας.)

Τὰ τριώδια ταῦτα τοῦ Ἰωσήφ, τὰ ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ ἀρχόμενα καὶ λήγοντα μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ἐλλείπουσιν ἐκ τῶν ἐν χορῷ σει σήμερον λειτουργικῶν βιβλίων· ἔξεδόθησαν ὅμως ὑπὸ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων εἰς τὰ «Ὑμνῳδῶν ἀνάλεκτα» τῷ 1840 ἐκ κωδ. τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἥτοι ἐν ὅλῳ ὀκτὼ Τριφθια, τὰ δύοια ἐσφαλμένως δὲ Οἰκονόμος ἀποδίδει εἰς Ἰωσήφ τὸν «Ὑμνογράφον», διτις «μελιχρόδες καὶ μελφδικωτατος διὰ τῶν καθ' ἐκάστην ψαλλομένων ἀσματικῶν αὐτοῦ κανόνων, ὡς ἄλλῃ καλλικέλαδος ἀηδών, τὸν πνευματικὸν καταφινεῖ παραδεισὸν τῆς ἐκκλησίας»· δὲ καζακτηρισμὸς οὗτος τοῦ Οἰκονόμου εἶναι ὁρθὸς καὶ δίκαιος διὰ Ἰωσήφ τὸν «Ὑμνογράφον», διὰ τὸν Στουδίην ὅμως Ἰωσήφ, εἰς δὲ ἀνήκουσιν τὰ ἐν λόγῳ Τριφθια, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ. Τὰ ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου δημοσιευθέντα ταῦτα τριώδια ὡς ἀνέκδοτα ἥσαν ἀπὸ πολλοῦ δημοσιευμένα ἐν τῷ Πεντηκοστα-

ρίῳ τῷ ἐκδοθέντι ἐν Ρώμῃ τῷ 1738 σελ. 1—108).

Στιχηρὰ (τὸ πρῶτον τὸν Στίχον) Ἡχος β' Οἰκος τοῦ Ἐφραθᾶ
 α) «Χείλεσι καθαροῖς ὑμνεῖτε σὺν ἀγγέλοις . . .
 β) «Ωφθης τοῖς ἱεροῖς σου σῶτερ ἀποστόλοις . . .
 γ) «Νῦν σε παμβασιλεῦ ἰδόντες οὖν βλεφάροις . . .

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος δ' Ως γενναῖοι
 α) «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος . . .

- β) «Τὴν πολλὴν συγκατάβασιν . . .
- γ) «Ἐκπλαγεὶς ὡς ἔωδακεν . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τρίτῃ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- §2) Τριτάρια, οὗ ἦ ἀκροστιχὸν
- «Ψαλῶ Θεῷ Ἰωσῆφ»
 - «Ἡ χος α' Ἰδετε ἵδετε
 - «Ψᾶλωμεν σήμερον Κυρίῳ ἀλαλάξωμεν . . .
 - (κῶδ. Γ 47 φ. 38 Λαύρας, Θ 59 Λαύρας, Η 3 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνον

- Στιχηρά «Ἡ χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
- α) «Ὑμνήσωμεν πιστοί . . .
- β) «Θωμᾶς σου τὴν πλευρὰν . . .
- γ) «Νέμεις ὁ λυτρωτά . . .

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

- Στιχηρά «Ἡ χος α' Πανεύφημοι
- α) «Ψηλάφησον λέγει τῷ Θωμᾷ . . .
- β) «Ἡπόρει τὰς τρήσεις ἐνορῶν . . .
- γ) «Λαμβάνω μεγίστην χαρμονὴν . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- §3) Τετάρτη, οὗ ἦ ἀκροστιχὸν
- «Αἴνω Θεὸν Ἰωσῆφ»
 - «Ἡ χος α' Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων
 - «Ἄγιε ἄγιων
 - άγιάσαι τὸν κόσμον βουλόμενος . . .
 - (κῶδ. Γ 47 φ. 39^β Λαύρας, Θ 59 καὶ Η 3 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνον

- Στιχηρά «Ἡ χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
- α) «Ω θαύματος καινοῦ . . .
- β) «Σπεύσωμεν καὶ ἥμεῖς . . .
- γ) «Ἐγκαίνισον ψυχὴ . . .

- δ) «Ορα μοι νοητῶς . . .
(Πεντηκοστάριον)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- 84) Τριφύδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Ὑμνῳδία Ἰωσὴφ»
*Η χος α' Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς
«Ὕπερ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν
ἥχθης εἰς θάνατον Χριστέ . . ,
(κῶδ. Γ 47 φ. 41, Θ 59 καὶ Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνον

Στιχηρόν *Η χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
«Κατήφεια παθῶν
καὶ λογισμῶν ἡ ζάλη . . .

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά *Η χος α' Τῶν οὐρανίων
α) «Δικαιοσύνης ἐσθῆτα περιβαλλόμενοι . . .
β) «Ἡ βασιλὶς καὶ κυρία τῶν ἔορτῶν ἔορτή . . .
γ) «Ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία τὴν κοσμοσώτειραν . . .
(Πεντηκοστάριον)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- 85) Τριφύδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Δόξα τῷ Θεῷ ἀμὴν»
*Η χος α' Τὸ φαεινὸν ἡμῖν
«Δῆμος Ἐβραίων σε
τὸν μακρόθυμον Λόγον ἐσταύρωσε . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 42 καὶ Θ 59 Λαύρας)

Tῷ Σαββάτῳ τῆς Β' Ἐβδομάδος

- 86) Τετραάρχιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Πρῶτον μέλπω μέλος»
*Η χος α' Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς
«Προσήλωσαν σταυρῷ σε οἵ παράνομοι . . .
(κῶδ. Θ 59 Λαύρας)

- 87) Τετραφδιον ἔτεον Ἡ χος α' Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν
 «Ἐὶ καὶ ἐπαθεῖ σαρκὶ¹
 καὶ κατῆλθες ἐν νεκροῖς . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 158 Λαύρας)

Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων

- 88) Κανὼν (ἀνέκδοτος), οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Τοῖς ἐνθέοις γυναικὶ αἰνον συμπλέκω»
 Ἡ χος β' Ἐν βυθῷ κατέστρωσε
 «Τὴν ἀργαίαν θείαν ἐντολὴν
 Εὖα μὴ φυλάξασα . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 46 Λαύρας)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- 89) Τριάδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Ἄδει τάδε Ἰωσήφ»
 Ἡ χος β' Δεῦτε λαοὶ
 «Ἀναρτηθεὶς
 ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως Χριστέ . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 49^β καὶ Θ 59 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηρά Ἡ χος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης
 α) «Ἐξάρχετε λαοὶ ψαλμικῶς . . .
 β) «Τὸ χαῖρε Μυροφόροις εἰπών . . .
 γ) «Πάσχα σεπτὸν καὶ ἄγιον ἥμιν . . .

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος β' Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου σε
 α) «Οτε Μυροφόροι σε Χριστέ . . .
 β) «Ισμεν ὁ εὐσκήμων Ἰωσήφ . . .
 γ) «Ωφθη ἦ πανήγυρις ἥμιν . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τρίτῃ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- 90) Τριάδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
 «Χριστὲ σῶσόν με»

⁷Η χος β' Προσέχετε λαός μου
«Χειρί σου δ πειήσας τὸν ἄνθρωπον . . .
(κῶδ. Γ 47, Γ 77 καὶ Θ 59 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνους

Στιχηρά, ὅντις ἀκροστικὸς μετὰ τῶν τῆς προηγουμένης
Δευτέρας

«Ο Ιωσήφ»

⁷Η χος β' "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

- α) «Σέλας τὸ τρισήλιον ἐν γῇ . . .
- β) «⁷Ηρας ἐπὶ ὄμοιν Ιωσήφ . . .
- γ) «Φρίττει τῶν ἀγγέλων ἡ πληθύς . . .

Eἰς τὸν Ἔσπερινόν

Στιχηρά ⁷Η χος β' "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε
α) «Χαίρουσι μαθήται Χριστοῦ . . .

- β) «⁷Αλητον καὶ θείαν χαρμονίην . . .
- γ) «Ρεῖθρα δακρυορόδους ἐκ πηγῆς . . .

(Πεντηκοστάριον)

Tῆς Τετάρτης τῆς Φεβδομάδος

91) Τριφδιον, οὗτος ἀκροστικὸς

«⁷Ηγέρθη δ σωτὴρ»

⁷Η χος β' "Εξήνθησεν ἡ ἔρημος

«Η κτίσις θεωροῦσά σε

ἐπὶ ξύλου πάσχοντα . . .

(κῶδ. Θ 59 καὶ Γ 47 φ. 52 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνους

Στιχηρά ⁷Η χος β' "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε
α) «⁷Αρα ἐν νεκροῖς δ λυτρωτὴς . . .

- β) «Μύρα ἐτοιμάσασαι σεπτὰ . . .

γ) «⁷Υψιστον Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς . . .

Eἰς τὸν Ἔσπερινόν

Στιχηρά ⁷Η χος β' "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

- α) «Βήματα ἀκούσιασαι χαρᾶς . . .

β) «⁷Ορθρον προλαβοῦσαι τὸν βαθὺν . . .

- γ) «Φέρεις τὸν ἐπ' ὄμων χερουβὶμ . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- 92) Τῷ φύδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Ἄσμα ἔσω τῷ Θεῷ»
Ἡ χος β' Ὑμνῶ σε ἀκοὴν
«Ἀνῆλθες
ἐν σταυρῷ γὰρ Κύριε . . .
(κῶδ. Θ 59 καὶ Γ' 47 Λαύρας)

Eis τὸν Αἴνους

- Στιχηρά, ὅν ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν στιχηρῶν τῆς Δευτέρας, Τρίτης καὶ Τετάρτης τοῦ β' ἥχου
«Ο Ιωσήφ χαρᾶ Μυροφόρῳ»
Ἡ χος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ἔχον σε
α) «Ὅτε ἔξανέστης ὡς Θεός . . .
β) «Ρήσεις Μυροφόρων γυναικῶν . . .
γ) «Ωφθη φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν . . .

Eis τὸν Εσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου
α) «Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἵχνεσι . . .
β) «Θείων γυναικῶν κατάλογος . . .
γ) «Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- 93) Τῷ φύδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Λόξα Θεῷ ἀμὴν»
Ἡ χος β' Ο φωτισμὸς
«Δῆμος ποτὲ ἀνομούντων Ἐβραίων . . .
(κῶδ. Θ 59 καὶ Γ' 47 φ. 53^β Λαύρας)

Τῇ Σαββάτῳ τῆς Γ' Ἐβδομάδος

- 94) Τετραφύδιον Ἡ χος β' Ἐκ τοῦ βυθοῦ με ἀνάγαγε
«Αἱ Μυροφόροι τὸ μνῆμά σου καταλαβοῦσαι . . .
(κῶδ. Θ 59 καὶ Γ' 47 Λαύρας)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου**Εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν**

Στιχηρά Ἡ χος γ' Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου

α) «Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας . . .

β) «Σὲ πάντες καταφύγιον . . .

γ) «Τὸ χαῖρε Θεοτόκε μήτηρ . . .

Κάθισμα Ἡ χος γ' Τὴν ὁραιότητα

«Πάντα ἀνθρώπινα καταδεξάμενος . . .

95) Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' ὅδῷ

«Ιωσὴφ»

Ἡ χος γ' Θαυμαστὸς ἐνδόξως

«Ἐνεργῶν σημεία ποιῶν τέρατα . . .

Μακαρισμὸν Ἡ χος γ'

α) «Ἀθετήσαντα Χριστὲ . . .

β) «Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν . . .

γ) «Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ . . .

β) «Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς . . .

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου

α) «Ω τοῦ παραδόξου θαύματος . . .

β) «Σῶτερ Θεέ μου καὶ Κύριε . . .

γ) «Φθόνῳ Ἐβραῖοι τηκόμενοι . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

96) Τριφθιόν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς .

«Ἀνέστη ὁ σωτῆρ»

Ἡ χος γ' Τεμνομένην

«Ἀναβὰς εἰς ὄψις αἴγμαλωσίαν τὴν ἐν τῷ ὅδῃ . . .

(κῶδ. Θ 59, Γ 47 καὶ Γ 77 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴρον

Στιχηρά Ἡ χος γ' Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου

α) «Σημείων καὶ τεράτων . . .

β) «Τίδόντες οἵ Σαββάτων . . .

- γ) «Σαββάτων αὐτουργὸν . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τρίτῃ τῆς Δ' Εβδομάδος

- 97) Τριψόδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
«Ψαλμῳδία Ἰωσὴφ»
·Η χος γ' ·Ως ὅμβρος ἐπ' ἄγρωστιν
«Ψαλμοῖς ἀλαλέξωμεν . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 63, Γ 77 φ. 152 καὶ Θ 59 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηρά ·Η χος γ' Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου
α) «Ἐφάνη παρεμένοις μέλεσιν . . .
β) «Γηθόμενος πληροῖ τὸ πρόσταγμα . . .
γ) «Ἐν ἔτεσι πολλοῖς καὶ χρόνοις . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

- Κάθισμα ·Η χος δ' Ταχὺ προκατάλαβε
α) «Ο πάντων ἐπιστάμενος τῶν καρδιῶν . . .
·Η χος πλ. δ' ·Ανέστης ἐκ νεκρῶν (ἀνέκδοτον)
β) «Μεσούσης ἀνελθὼν τῆς ἑορτῆς
(κῶδ. Γ 47 φ. 64^β Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηρά ·Η χος δ' ·Ως γενναῖον
α) «Ἡ σοφία καὶ δύναμις . . .
β) «Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν . . .
γ) «Μωϋσέα ἐλίθασαν . . .

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρά ·Η χος δ' ·Ο ἐξ ὑψίστου
α) «Προκαταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου . . .
β) «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους . . .
γ) «·Ως ἐπὶ κλίνης με κείμενον ὁδύνης . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

98) Τριψ διον, οὐδὲ ή ἀκροστιχὶς

«Αἴνεσις Κυρίῳ»

*Η χος γ' Τὸ κατάσκιον ὅρος

«Ἀπορρίτῳ ἐνώσει

διμοιωθεὶς τοῖς ἀνθρώποις . . .

(κῶδ. Θ 59 καὶ Γ 47 φ. 74 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

Στιχηρά, ὅντις ἀκροστιχὶς (μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στιχηρῶν τῶν Αἴνων μέχρι τῆς ἐπομένης Τρίτης)

«Μεσοπεντηκοστῆς»

*Η χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραΐθα

α) «Μέγας εἷς βασιλεῦ . . .

β) «Ἐστης ἐν τῷ ναῷ . . .

γ) «Σῶσαι με βουληθεὶς . . .

Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά *Η χος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

α) «Ὥρφη φωτοφανῆς καὶ τερπνῆ . . .

β) «Δόξης ὡς θεῖκῆς ποταμὸς . . .

γ) «Μέσου τοῦ ἱεροῦ ἐστηκὼς . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' Ἐβδομάδος

99) Τριψ διον, οὐδὲ ή ἀκροστιχὶς

«Δόξα σοι δὲ Θεὸς»

*Η χος γ' Ως εἶδεν Ἁσαΐας

«Δεσμούμενος οἰκτίζων καὶ ἔκουσίως . . .

(κῶδ. Θ 59 καὶ Γ 47 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

Στιχηρά *Η χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραΐθα

α) «Ολος σὺν τῷ Θεῷ . . .

β) «Πέπαυται ή σκιὰ . . .

γ) «Ἐρχεσθε εὑπειθῶς . . .

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος α' Τῶν οὐρανίων

- α) «Ο ποιητὴς τῶν ἀπάντων . . .
- β) «Τῆς ἐιρηνῆς μεσαζούσης . . .
- γ) «Ο κορηγὸς τῆς σοφίας . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' Ἔβδομάδος

100) Τετραφδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς

«Τρίτος ἥχος πέφηνε»

Ἡ χος γ' Ἀβυσσος ἐσχάτη

«Τέτρωσαι τῇ λόγῳ θείαν πλευρὰν . . .

(κῶδ. Θ 59 Λαύρας)

101) Τετραφδιον ἔτερον Ἡ χος γ' Βυθός μοι τῶν παθῶν

«Παθών με τῶν παθῶν ἀπαλλάττεις . . .

(κῶδ. Γ 47 φ. 160 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

Στιχηρά Ἡ χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτᾶ

- α) «Νάουσα ἡ πηγὴ . . .

- β) «Τέτρωται τὸ δεινὸν . . .

- γ) «Ἐκες δὲ πλαστουργὸς . . .

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρά Ἡ χος δ' Ο ἐξ ὑψίστου

- α) «Ο ἐξ ἀνάρχου πατρὸς υἱὸς ἀχρόνως . . .

- β) «Σωματωθέντα τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων . . .

- γ) «Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέονς . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος

102) Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' φδῃ

«Ιωσὴφ»

Ἡ χος δ' Ο πατέξας Αἴγυπτον

«Ο ταφεὶς ἐγήγερται . . .

Μακαρισμοί Ἡ χος δ' Διὰ ξύλου δὲ Αδάμ

- α) «Ο σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς . . .

- β) «Οντως ἀνέστη δὲ Χριστὸς . . .
 γ) «Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' Εβδομάδος

- 103) Τριφύδιον, οὗτος ἡ ἀκροστιχίς
 «Δόξα τῷ Θεῷ ἀμήν»
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τοὺς Αἴνους

- Στιχηρά Ἡγούμενος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
 α) «Κλίνας τοὺς οὐρανοὺς . . .
 β) «Ολος ἐν τῷ Θεῷ . . .
 γ) «Σὺ εἰ παμβασίλεῦ . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τρίτῃ τῆς Ε' Εβδομάδος

- Κάθισμα Ἡγούμενος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ
 «Ἀναλόγισαι ψυχὴ . . .
 104) Τριφύδιον, οὗτος ἡ ἀκροστιχίς
 «Υμνῳδία Ἰωσὴφ»
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τοὺς Αἴνους

- Στιχηρά Ἡγούμενος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
 α) «Τέλος ὧν καὶ ἀρχὴ . . .
 β) «Ἡκουσεν ἡ Σιών . . .
 γ) «Σέλας τὸ ἐκ πατρὸς . . .

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' Εβδομάδος

Eἰς τὸν Ἔσπερον

- Στιχηρά Ἡγούμενος δ' Οὐρανοῖς
 α) «Παρὰ τὸ φρέαρ Χριστὸς τὴν Σαμαρεῖτιν . . .
 β) «Ἴδοὺ Μεσσίας Χριστὸς τοῖς ἐν τῇ πόλει . . .
 γ) «Ξὲ τὸν ἐκτῇ τῇ ὥρᾳ ὃς δεσπότην . . .

Eἰς τὸν Ὁρθον

- 105) Τριφύδιον, οὗτος ἡ ἀκροστιχίς

«Ἄῖνος τῷ Κυρίῳ»

(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' Έβδομάδος

Eἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Ἡ χος δ' Κύριε ἀνελθὼν

- α) «Ἔδετε ὅν προέγραψε Μωσῆς . . .
- β) «Στόματος ἐξ ἡδέος γυναικὸς . . .
- γ) «Σύμμιμορφοι κατιδόντες τὴν πηγὴν . . .

Eἰς τὸν Ορθρὸν

- 106) Τριφθιόν, οὗ ἦ ἀκροστιχὶς

«Ωδὴ Θεῷ πρέπει»

(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνον

Στιχηρά Ἡ χος δ' Ως γενναῖον

- α) «Σὺ πηγὴ ἀγαθότητος . . .
- β) «Δεῦτε ἔδετε ἀνθρώπον . . .
- γ) «Ἡ πηγὴ ἦ ἀένναος . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' Έβδομάδος

- 107) Τριφθιόν, οὗ ἦ ἀκροστιχὶς

«Δόξα Θεῷ ἀμὴν»

(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνον

Στιχηρά Ἡ χος δ' Ως γενναῖον

- α) «Μεθ' ὑδρίας ἀρδεύσασθε . . .
- β) «Ἀληθῶς εἶπας εἰρηκεν . . .
- γ) «Ρεῖθρον ἀλλο ζωήροντον . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Έβδομάδος

- 108) Τετραφθιόν, οὗ ἦ ἀκροστιχὶς

«Ἄδω μέλος τέταρτον»

(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

109) Τε τοι φύδιον ἔτερον
 ·Η χος δ' Ἐν πελάγει τοῦ βίου
 «Ιουδαίων δ δῆμος
 ἀνήρτησάν σε τῷ ἔνδιφος . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 161^β Λαύρας)

Eis τοὺς Αἰνους

- Στιχηρά ·Η χος δ' Ὡς γενναῖον
 α) «Τὴν πηγὴν ἐν τῷ φρέατι . . .
 β) «Ιουδαίων τὰ ἔθιμα . . .
 γ) •Οὔτε ἄντλημα κέκτησαι . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Tῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ

110) Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τῇ θ' φόδῃ
 «Ιωσὴφ»
 ·Η χος πλ. α' Γῇ ἐφ' ἦν οὐκ ἔλαμψε
 «Σταύρωσιν ἑκούσιον
 καταδεξάμενος σαρκί . . .

Eis τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρά ·Η χος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν
 α) «Ομμα δλομελίας βροτῶν . . .
 β) «Μέλη καὶ διαρτίαν πλουτῶν . . .
 γ) «Υποπτος γραμματεῦσι τυφλοῖς . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Tῇ Δευτέρᾳ τῆς σ' Ἐβδομάδος

111) Τοι φύδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
 «Δόξα Θεῷ πρέπει»
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eis τοὺς Αἰνους

- Στιχηρά ·Η χος πλ. α' Ὁσιε πάτερ
 α) «Τύφλωσις ὥφθη . . .
 β) «Ωσπερ φορτίον . . .
 γ) «Σύμμορφον εἶδε . . .

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Στιχητικῶν
Ἅγιος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

- α) «Στόματι καὶ ψυχῇ καὶ νοῦ . . .
 - β) «Τρόπαιον ἀριστείας τυφλὸς . . .
- (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τρίτῃ τῆς σ' Ἐβδομάδος

112) Τῷ τρίτῳ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς

«Ὄδὴ αὔτῃ Ἰωσὴφ»
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

Στιχητικῶν
Ἄγιος πλ. α' Ὁσιε πάτερ

- α) «Λάμψιν φωσφόρον . . .
- β) «Ὥρθος ἀνίσχει . . .
- γ) «Ὕψοῦ ἐπέβη . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τετάρτῃ τῆς σ' Ἐβδομάδος

113) Κανὼν προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' αβ, ἐν δὲ τῇ θ' φράσῃ

«Ἰωσὴφ»
Ἅγιος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτην
«Ἀνω πρὸς τὸν πατέρα Χριστὸς ἀνέρχεται . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως

114) Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' αβ, ἐν δὲ τῇ η' καὶ θ' φράσῃ

«Ὄδὴ Ἰωσὴφ»
Ἅγιος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου
«Ἀνέστης τριήμερος
ὅ κατὰ φύσιν ἀθάνατος . . .

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Στιχητικῶν
Ἄγιος β' Ὁτε ἐκ τοῦ ἔνθετον σε

- α) «Λέγει ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν . . .
- β) «Ὅτε τῇ μητρὶ σὺν μαθηταῖς . . .
- γ) «Δεῦτε συνανέλθωμεν πιστοὶ . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῇ Παρασκευῇ τῆς σ' Ἐβδομάδος

115) Τριφδιον Ἡχος πλ. α' Ἀσεβεῖς οὐκ ὅψονται
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν
«Ἐπὶ τοῦ ὅρους ἀνελθὼν τοῦ Ἐλαιῶνος . . .

Eis τοὺς Αἴνους

Στιχηρά Ἡχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

- α) «Θαῦμα καινοπρεπὲς . . .
- β) «Ἐλαμψεν ἡ φαιδρὰ . . .
- γ) «Ωσπερ τοῖς μαθηταῖς . . .

Eis τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

- α) «Ἐπαθεῖς δις ἀνθρωπος . . .
- β) «Υμεῖς τὶ ἔστήκατε . . .
- γ) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου . . .
- δ) «Ἐτερα Ἡχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
- ε) «Πληρώσας ἀγαθὲ . . .
- ζ) «Ἀνῆλθες πρὸς τὸν σὸν . . .
- η) «Νεφέλη σε φωτός . . .

(Πεντηκοστάριον)

Τῷ Σαββάτῳ τῆς σ' Ἐβδομάδος

Κάθισμα Ἡχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
«Ἄγγέλων θαυμαζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ξένον . . .

116) Τριφδιον Ἡχος πλ. δ' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eis τοὺς Αἴνους

Στιχηρά Ἡχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

- α) «Οὐ λείψω οὐρανὸν . . .
- β) «Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς . . .
- γ) «Κατῆλθον ἐν χαρᾶ . . .

Eis τὸν Ἐσπερινὸν

Στιχηρά Ἡχος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι

- α) «Ορκῷ ώς ὑπέσχετο . . .

- β) «Νοῦς καθαρότητι . . .
- γ) «Θανάτου κατάλυσις . . .
(Πεντηκοστάριον)

Tῇ Δευτέρᾳ τῆς Ζ' Ἐβδομάδος

- 117) Τριφύδιον Ἡχος α' Σοῦ ν τροπαιοῦχος
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴγανον

- Στιχηρά Ἡχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
- α) «Λόγου τοῖς μαθηταῖς . . .
 - β) «Ὕσχυναν ἐμφανῶς . . .
 - γ) «Ἀνάκρουσον Δαυὶδ . . .
(Πεντηκοστάριον)

Tῇ Τρίτῃ τῆς Ζ' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν
«Ψῶμεν εἰς γῆν
Χριστὲ καταβέβηκας . . .
- 118) Τριφύδιον Ἡχος β' Ἰδετε ὅδετε
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Ἔσπερινόν

- Στιχηρά Ἡχος δ' Ως γενναῖον
- α) «Καμογώντων τῶν θείων σου . . .
 - β) «Ἐσπεριώθης δι' ἀφατον . . .
 - γ) «Ἐν νειρέλαιτι δις εἶδον σε . . .
(Πεντηκοστάριον)

Tῇ Τετάρτῃ τῆς Ζ' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον
«Πρὸς τὸν σὸν γεννήτορα . . .
- 119) Τριφύδιον Ἡχος γ' Τὸ στερέωμα
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴγανον

- Στιχηρά Ἡχος πλ. β' Τριμέρος ἀνέστης
- α) «Δι' ἀκραν εὐπλαγγίαν Χριστὲ . . .

- β) «Ορώντων σε Χριστὲ δ Θεὸς . . .
 γ) «Ξενίζεται ἀγγέλων πληθὺς . . .

Eἰς τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος δ' Ὁ εξ ὑψίστου
 α) «Τὴν ὑπὲρ πάντων τελέσας σωτηρίαν . . .
 β) «Τῶν μαθητῶν δ χορός σε ὡς ἔῳδα . . .
 γ) «Τελεωτάτην παρέχων εὐλογίαν . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Tῇ Πέμπτῃ τῆς Ζ' Ἐβδομάδος

- Κάθισμα Ἡ χος πλ. α' Τὸν συνάναρχον
 «Κατελθὼν οὐρανόθεν πρὸς τὰ ἐπίγεια . . .
 120) Τριφθιτον Ἡ χος δ' ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Tῇ Παρασκευῇ τῆς Ζ' Ἐβδομάδος

- 121) Τριφθιτον Ἡ χος πλ. β' Πρὸς σὲ δοθρίζω
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Tῷ Σαββάτῳ τῆς Ζ' Ἐβδομάδος

- 121) Τετραφθιτον Ἡ χος α' Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν
 «Ἐν εὐσήμῳ ἐορτῇ
 εὑροανθῶμεν μυστικῶς . . .
 (κῶδ. Γ 47 φ. 165 Λαύρας)

Tῇ Δευτέρᾳ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν

- Κάθισμα Ἡ χος πλ. δ' Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου
 «Τὸ πανάγιον πνεῦμα νῦν κατελθὸν . . .

Eἰς τὸν Ἑσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων
 α) «Νῦν ἐγκαινίζονται γλῶσσαι . . .
 β) «Ἡν καταπέμψαι ὑπέσκου . . .
 γ) «Τὴν προθεσμίαν πληρώσας . . .
 «Ἄλλα εἰς τὸν στίχον Ἡ χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ
 α) «Ἐργῷ τοῖς μαθηταῖς . . .

- β) «[”]Αφνω ἐξ οὐρανοῦ . . .
 γ) «Γένος ἀλλογενῶν . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τρίτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν

- Κάθισμα [”]Η χος α' Τὸν τάφον σου σωτήρ
 «Συντάττω συνυμνῶ . . .
- 122) Τριψδιον [”]Η χος β' Ο Θεός ἀληθινὰ
 «Πνεῦμα εὐθές δδὸν εὐθεῖαν ἐγκαίνισον . . .
 (κῶδ. Η 3 καὶ Δ 22 Λαύρας. Ἐν τῷ τελευταίῳ ἐπιγράφεται
 ἐσφαλμένως εἰς τὸ ὄνομα Θεοφάνους)

Eἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηρά [”]Η χος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραΐτα
 α)^η «Αἴγλῃ θεαρχικῇ . . .
 β) «Γλῶσσαι ὥσει πυρὸς . . .
 γ) «[”]Ανωθεν πρὸς ἡμᾶς . . .

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά [”]Η χος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων
 α) «Ως προσφυὲς ὡς οἰκεῖον . . .
 β) «Ἐν τῇ Σιών συνηγμένων . . .
 γ) «Οὐρανοχάλκευτα ξίφη . . .
[”]Αλλα εἰς τὸν στίχον [”]Η χος δ' [”]Εδωκας σημείωσιν
 α) «Σήμερον ἐφοίτησεν . . .
 β) «Σήμερον τὸ Πνεῦμα σου . . .
 γ) «Σήμερον ἐξέχεας . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Τετάρτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν

- Κάθισμα [”]Η χος δ' Ταχὺ προκατάλαβε
 «Καθὼς ἐπηγγείλατο . . .
- 123) Τριψδιον [”]Η χος γ' Τὸ στερέωμα
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηρά [”]Η χος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης
 α) «Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον τὸ φῶς . . .

- β) «Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐγκαίνισον . . .
 γ) «Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον πιστῶς . . .

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων
 α) «Μωσῆς ἐν ὅρει τὸν ὄντα . . .
 β) «Ἐν πυριμόρφοις ταῖς γλώσσαις . . .
 γ) «Καὶ τοὺς ἐν ὑλῇ Θεέ μου . . .
 »Αλλα εἰς τὸν στίχον Ἡ χος δ' Ως γενναῖον
 α) «Ομοδύναμον σύνθρονον . . .
 β) «Τὰ τῇ μέθῃ σκοτούμενα . . .
 γ) «Ἡ πηγὴ ἡ ἀΐδιος . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν

- Κάθισμα Ἡ χος α' Τὸν τάφον σου
 «Ἴδοὺ προφητικὰὶ . . .
 124) Τῷ φύδιον Ἡ χος δ' Ο καθήμενος ἐν δόξῃ
 (κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Eἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηρά Ἡ χος δ' Ως γενναῖον
 α) «Ἡ τοῦ πνεύματος κάθιδος . . .
 β) «Ὑπερώφ καθήμενοι . . .
 γ) «Ως κατέπεμψας Κύριε . . .

Eἰς τὸν Ἐσπερινὸν

- Στιχηρά Ἡ χος δ' Ἔδωκας σημείωσιν
 α) «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον τὸ διαιροῦν . . .
 β) «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς . . .
 γ) »Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον τὸ ἄγιαζον . . .
 »Αλλα εἰς τὸν στίχον Ἡ χος α' Πανεύφημοι μάρτυρες
 α) «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον πατρὸς . . .
 β) «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον πηγὴ . . .
 γ) «Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον Θεὸς . . .
 (Πεντηκοστάριον)

Τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν

125) Τῷ φύδιον Ἡ χος πλ. α' Ὁ ἀγαβαλλόμενος
(κῶδ. Η 3 Λαύρας)

Εἰς τὸν Αἴνους

- Στιχηθρά Ἡ χος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων
α) «Ἐπιπαμφλάζοντος πάλαι . . .
β) «Ἴσηγοροῦντες τὴν θείαν . . .
γ) «Σιών ἀγία ή μήτηρ . . .
(Πεντηκοστάριον)

Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν

126) Τῷ φύδιον, ψαλλόμενον εἰς τὸν Μακαρισμοὺς διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι
τὴν ἔօρτην. Ἡ χος πλ. β' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν
(κῶδ. Η 3 Λαύρας. Τὰ αὐτὰ Τῷ φύδια καὶ εἰς τὸν Λαυ-
ριατικοὺς κώδικας Γ 47 καὶ Θ 59)

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων πάντων**Εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν**

- Στιχηθρά Ἡ χος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου
α) «Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε . . .
β) «Χαῖρε Θεομῆτρος ἄχραντε . . .
γ) «Χαῖρε Θεοτόκε δέσποινα . . .
(Πεντηκοστάριον)
Ἄλλα (ἀνέκδοτα) Ἡ χος α' Τῶν οὐρανίων
α) «Τὴν τετραπέρατον πάντες δεῦτε φιλέορτοι . . .
β) «Ὥσπερ χρυσήλατοι πάντες σάλπιγγες εῦηχοι . . .
γ) «Τῇ παυφαῖ πανηγύρει τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ . . .
(κῶδ. Γ 47 φ. 142 Λαύρας)
Μακαρισμοί Ἡ χος πλ. δ'
α) «Μνήσθητι ἡμῶν Χριστὲ . . .
β) «Ξύλῳ προσπαγεῖς σωτὴρ . . .
γ) «Ἄκουε Ἀδάμ καὶ χαῖρε . . .
δ) «Σήμερον Χριστὸς ἀνέστη . . .
(Πεντηκοστάριον)

ΚΑΝΟΝΕΣ

- 127) Κανὼν προεόρτιος τῶν Φώτων
 *Ηχος α' Χριστὸς γεννᾶται
 «Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα . . .
 (〃Ιδ. Μηναῖον ἔντυπον. Ὁ Λαυριωτικὸς κῶδ. Θ 32 φ. 203
 ἀναγράφει αὐτὸν εἰς τὸν Θεοφάνην)
- 128) Κανὼν εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ, οὗ ἦ
 ἀκροστιχίς
 «Τὸν κόσμον ὑψοῖ Χριστὸς ὑψωθεὶς ἐύλῳ Ἰωσὴφ»
 *Ηχος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτην
 «Τὸν ἀκαταληψίᾳ κατανοούμενον
 σαρκωθέντα καὶ κόσμῳ
 ἐμφανισθέντα σώματι . . .
 (κῶδ. 357 φ. 5^β Παρισίων)
- 129) Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον
 *Ηχος α' Πικρᾶς δουλείας
 «Ἐν ἀπογνώσει συνέχομαι
 τὸ πλῆθος ἐννοῶν τῶν πταισμάτων μου . . .
 (Σωφρονίου Εὐστρατιάδου Θεοτοκάριον τ. Α' 32)

Κ 113 φ. 305 Λαύρας

Μεσονυκτικὸν

*ψαλλόμενον τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ
 ποίημα Κυροῦ Ἰωσὴφ τοῦ [Στιουδίτου]*

Τὸ τρισάγιον κλπ.

Τροπάρια ἥχος πλ. α'.

**Εξέγερόν με, Κύροιε, εἰς σὴν προσκύνησιν
 ἄροιξον τὰ χεῖλη μου πρὸς ὑμνῷδίαν σου
 δέ; οὐοι εἰκατάνυκτον λογισμὸν πρὸς σωτηρίαν μου
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου
 τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου τὴν δέσην μου
 πρόσδεξι: Χριστὲ δ Θεὸς
 σὺ γὰρ πάντα διέπσαι μόνε φιλάνθρωπε.*

Δ δ ξ α

"*Ira τί ὑπνεῖς ψυχή μου ;
ἐνθυμυθῆται τὸν χωρισμὸν τῆς σαρκός
ὅτε χεῖλη ἀργὰ ἀδυσώπητα
ὅτε χεῖρες ἀκίνητοι προσπίπτουσι
γλῶσσα οὐκ ἐξομολογήσεται
δάκρυα τότε μένει ἀνενέργητα
νῦν γρηγόρησον
νῦν βόησον, ψυχή,
ἔλέησόν με, μόνε ἀναμάζτητε.*

Kαὶ νῦν

*Mήτηρ Θεοῦ παναγία
το τεῖχος τῶν χριστιανῶν
ρῦσαι λαόν σου
συνήθως κράζοντά σοι ἐκτενῶς,
ἀντιτάχθητι ἔχθροῖς
καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς
ἵνα βοῶμέν σοι
χαῖρε ἀειπάρθενε.*

Τὸ Κύριε ἔλέησον μ' καὶ ἡ εὐχὴ :

*'Ως ἐνώπιον, Κύριε, τοῦ φοβεροῦ ¹
βήματός σου ἐστὼς ὡς κατάρριτος
καὶ τὸν ἔλεγχον βλέπων τῶν ἔχγων μου
καὶ τὴν ψῆφον δοθεῖσαν τὴν δικαίαν σου
5 ἀπορρίπτουσάν με τοῦ προσώπου σου
εἰς κολάσεις ἀφορήτους τὸν ἄθλιον
κοὶ ἀγγέλων μυριάδας προσκλαιούσας
καὶ θρηνούσας τὴν ἐμὴν θριμέτηα
καὶ ως τότε μέλλω προσφθέγξισθαι
10 νῦν κραυγάζω σὺν τῷρυψε καὶ δάκρυσαι
δικαιος [το], ὡς κριτά, καὶ δικαία
ἡ κρίσις ἐπ' ἐμὲ καὶ ἡ ψῆφος σου.
Οὐκ ἡδικητοῦ, ἄγιοι ἄγγελοι,
ἐπ' ζυοὶ μὴ σταλάξητε ὄακρυον,*

¹ Ἐν τῷ κάθ. ἡ εὐχὴ φέρεται καταλογάδην.

15 ἐμαυτὸν οὐδαμῶς οὐκ ἡλέησα
 τοῦ Θεοῦ παραβλέψας τὸν ἔλεον
 τὸν δεσπότην καὶ πλάστην καὶ Κύριον
 παροργίσας λικαίως κολάζομαι
 τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα ἐλύπισα
 20 τοῦ Θεοῦ καὶ δικαίως εὐθύνομαι.
 "Οτε μοι παρείθει τὸν ἔλεον
 δ φιλάνθρωπος τοῦτον οὐκ ἥκουνον
 καὶ εὐλόγως νυνὶ ἀπ' στρέφομαι
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ.
 25 Παναγία Παρθένε βοήθησον
 εἴ τις σοι παροησία πάρεστιν
 —οὐ καιρὸς μεταροίας τὴν ἄθλιε
 ἀλλ᾽ ἀνταποδόσεως καιρὸς ἐστηκεν,
 μετανοίας ἀργοῦσι τὰ δάκρυα
 30 τὰ δὲ τῶν κολάσεων περισσεύονται
 στεναγμοὶ ἐπιστροφῆς οὐκ ἀκούονται
 δδυρμοὶ δὲ καὶ θρῆνος αἰώνιος,
 ἡ παράκλησις ἀφτι ἡσθέηται
 ἡ γὰρ κοίσις ἐνεογεῖται καὶ πράττεται.
 35 ἀλλὰ ἀπελθε λάβε τῶν ἔργων σου
 τὴν πικρὰν καὶ δεινὴν ἀνταπόδοσιν.
 πορεύον ὅσπερ ὑλη ἀκάθαρτος
 ἀναφλέγων τὴν πυρὰν τῆς κολάσεως.
 πορεύον τοῦ γερέσθαι κατάβρωμα
 40 ἀκοιμήτους θηρὸς πικροῦ σκώληκος.
 ὃς τοῦ σκότους νίδας κατατύφησον
 σκότους αἰωνίζοντος ὃς ἡγάλησας.
 ἐπαπόλιανον μέλαινα πρόσωπα.
 . . . ἐβδελύξω φῶς ἄγιον
 45 ἐκεῖ ἔσται ἀλαυθηδὸς ἀκατάπαυστος
 καὶ βρογμὸς τῶν ὁδόντων ἐπώδυνος.
 "Ο Θεός δὲ ἐλεήμων δὴ δώῃς μοι
 τούτων ἀκοῦσαι ἢ προσφύέγξασθαι
 ἀλλὰ πρὸν παραστῶ σοῦ τῷ βήματι
 50 τῶν πιαισμάτων μου δός μοι τὴν ἄφεσιν
 πρεσβείας τῆς ἀχράντως τεκούσης σε
 καὶ πάντων τῶν ἀγίων, φιλάνθρωπε.

Κέριε ἐλέησον ψήτε. Λεῦτε προσκυνήσωμεν γ'.

Δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
δ Θεὸς δ σωτῆρος ἡμῶν δόξα σοι,
δόξα σοι δ σωτῆρος ἡμῶν δόξα σοι
τὸ πανάγιον ὄνομα δόξα σοι,
5 δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
τὸ τρισάγιον ὄνομα δόξα σοι.

Παναγία Τριάς διοσούσε
μὴ χωρίσῃς ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου·
δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
10 δ πατῆρος ὁ οὐρανίος δόξα σοι.
δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
οὐδὲς δ ὑπέρθεος δόξα σοι.
δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
Πνεῦμα ἄγιον κύριον δόξα σοι.
15 δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
ὅτι σοὶ πρόπει δόξα καὶ αἰνεσίς
τῷ τὰ σύμπαντα μόνῳ ποιήσαντι
τῇ ἀρρήτῳ βουλῇ καὶ δυνάμει σου
οὐρανὸν ὅσει δέροιτ ἐκτείναντι
20 καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὑδάτων ἐδράσαντι
τοὺς μεγίστους φωστῆρας τῷ πήξαντι
εἰς τὸ φαίνειν παρήγαγες, Κύριε.
διὸ ἐμὲ γὰρ τὰ πάντα παρήγαγες,
ώ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἀκατάληπτε.
25 ἐν εἰκόνι τῇ σῇ μορφώσας με
τῇ χειρὶ σου με πλάσας, ἀόρατε,
εἰς τονθήρ παραδείσου μετέθηκας
καὶ τῆς γνώσεως λόγῳ τετίμηκας
τοῦ θαράτου τὸ κέρτον ὑπέδειξας
30 τῷ τῆς γνώσεως λόγῳ προνοίᾳ σου
ἀπηγόρευσας μόνον τοῦ γείσασθαι
νουθετῶν καὶ παιδεύων τὸν νόμον σου.
ἄλλον ἐγώ σου τὸν νόμον ἡθέτησα
καὶ τῆς σῆς ἐντολῆς παρημέλησα,
35 διὰ ξύλου ζωῆς ἀπεστέομαι
χωρισθεὶς σοῦ γλυκείας μεθέξεως
ώς ἐντεῖθεν περιδάραι τὸν θάρατον
ἐπκοπὴν ἀπαρτίας εἰσάγοντα
ἡ γὰρ σῇ τιμωρίᾳ, φιλάνθρωπε,

- 40 ἀφορμὴ σωτηρίας μοι γέγονεν
 ὅπερ ἡς δὲ καὶ κινούμενος
 ὡς πατὴρ διὰ πάντων ἐπαίδευσας
 ἀπειλαῖς καὶ πληγαῖς προκαθαίρων με.
 τῶν κακῶν ἐπτριβαὶ γὰρ αἱ βάσανοι.
- 45 εἰς βοήθειαν νόμου μοι ἔδωκας
 καὶ προφήτας ἀπέστειλας κήρυκας
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, πανάγαθε.
 σὺ αὐτὸς ἐλεήρας τὸ πλάσμα σου
 ὡς ποιμὴν ἀγαθὸς παραγέγονας
- 50 ἐπ^ε ἐμὲ τὸ πλανώμενον πρόβατον,
 ἐκ Παρθένου τεχθῆναι εὐδόκησας
 θεῖκῶς μηδαμοῦ δὲ χωρούμενος
 τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἐνδυσάμενος
 δὲ δεσπόζων ἀστλῶν ὄντας
- 55 ἐν ᾧ λύπης ἀράντες ἐξηφάνισας
 κατακρίνας τὸ πάλαι παράπτωμα
 καὶ τὰ πάθη μους πάντα δεξάμενος
 ἀσθενής ἐν ἐμοὶ ἐχρημάτισας
 ὡς πτωχὸς καὶ πεινῶν παφορώμενος
- 60 δὲ πᾶν ζῶον ἐμπιπλῶν εὐδοκίμησαν
 καὶ ἀλήτης γὰρ ὥρθης καὶ ἀστικός
 δὲ οὐδαμὸν στεγάζων ὡς δροφόν.
 εἰς τὰ ἴδια ξένος ἐλήλυθας
 δὲ κατέχων δρακὶ γῆν καὶ θάλασσαν
- 65 ἵν' ἐμὲ ξενιοθέντα τοῖς πταίσμασιν
 οἰκειώσῃς σαυτῷ [παντοδύναμε].
 Κοπιᾶς καὶ πονεῖς νόμῳ σώματος
 τῶν πόνων ἐμὲ ἐξαιρούμενος
 τὰς δὲ νόσους ἀπάγων ἀράμενος
- 70 τὰς λάσεις βραβεύεις τοῖς κάμηνοις
 τοὺς λεπροὺς ἐκκαθαίρων τῷ φόρματι
 καὶ τυφλοὺς διμιατώσας κελεύσματι.
 Εἴ τοι πάθος πολὺν τὸ ἐκούσιον
 τεταρταῖον ἐξ ἄδουν ἐκάλεσας.
- 75 μαθηταῖς συνδειπνήσας καινότατον
 ταπεινώσεως ἄκρον ὑπόδειγμα.

41 ὑπερεῖδες ἡς καὶ κινούμενος καῦδ. 45 εἰς βοήθειάν μοι νόμου μοι: καῦδ.

65 ἵνα ἔμεις ξενιοθέντα ξενιοθέντι τοῖς πταίσμασι καῦδ.

70 τὰς λάσεις βραβεύων καῦδ. 72 τῷ καὶ οὐδέματι: καῦδ. 73 δι' ὅν πάθος καῦδ.

δ λεντίῳ ζωσάμενος, Κύριε,
δ τ' ἔξωννυες κόσμου στερέωμα
καὶ τὰ γόνατα κάμψας ὃν σύμπαντα
80 γόνναν κάμπτει σὺν τρόμῳ δονλεύοντα
ἀποπλύνεις τὸν πόδας τῶν δούλων σου
οὐ πνοὴ ἐν χειρὶ πάσης κτίσεως.
τῷ πατρὶ δὲ προσεύχῃ δούλων δεχόμενος
προσενχάς δὲ τῶν πάντων δεχόμενος
85 ἐξ οὗ θρόμβοι εἰς γῆν καταρρέονται
σῶν αἰμάτων ἴδοὺς ἀποστάζεται.
ἄγωνιᾶς γὰρ ἀσπερ ἄνθρωπος
ἀληθῶς γεγονὼς δούλων με
δολίως πραθεὶς ἐν φιλήματι
90 μαθητοῦ τοῖς ἀνόμοις, ἀτίμητε.
ώς κακοῦδογος ἐδέθης δίκαιος
καὶ κριταῖς κατακρίτοις παρίστασαι
τὸ μὲν νῦτον διδοὺς εἰς μαστίγωσιν
σιαγόνας τὰς σὰς [εἰς] ἐπιτύσματα,
95 θεραπεύεις κακῶν μου τὰ τραύματα
ἀπαλλάπτεις αἰσχύνης τὰς ὅψεις μου
καὶ πορφύραν φορεῖς ἐμπαιζόμενος
βασιλείαν ἐμοὶ χαριζόμενος
σοῦ τὴν κάραν ἀκάνθιας στεφόμενος
100 δ τὴν γῆν ὀδαῖσας τοῖς ἄνθεσι
τὸ τραχὺ τῆς ἀρᾶς καθωμάλισας
καὶ στεφάνῳ με δόξης ἐκόσμησας
καὶ τὴν κάραν καλάμῳ τυπτόμενος
ὑπογάρφων μοι, Λόγε, τὴν ἄφεσιν
105 ἐπὶ ὕμιν τὸ ξύλον ἐβάστασας
ἐφ' ὃν ἦρας κλιμέ τὸν πλανώμενον
καὶ σταυρῷ προσηλοῦσαι γυμνοῦ·γενος
ἀφθαρσίας στολὴν ἐνδυδίσκων με
τὰς ἀχράντους ἐκτείνας παλάμας σου
110 προσκαλούμενός με τὸν αἰχμάλωτον
τὴν πλευρὰν δὲ νυγεῖς τὴν σωτήριον
ἐκβλυστάνεις μοι πόμα σωτῆρα·
διὰ σοῦ πᾶς γῆρος ἀρέπλασται
σῶν αἰμάτων ψεύτης καιρούμενος
115 καὶ θανάτου γενούμενος θάνατον
θανατοῖς τῷ θανάτῳ, ἀθάνατε,

τὸν δὲ πάλαι θαυμάτια πρωτόπλαστον
μεθιστᾶς πρὸς ἀθάνατον εὔκλειαν.
δηπότε φίλων κρουπιῶν τοῖς ἀρώμασι
120 σοῦ τὸ ἄγιον σῶμα μυρίζεται,
ὅς νεκρὸς δὲ τῷ τάφῳ συγκέκλεισαι
διὰ τὴν ἄβυσσον αἰλίσας προστάγματι
ἄλλ' ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀνίστασαι
συνεγείρας αὐτῷ τῇ οὐδίσιᾳ μου
125 ἵνα δείξῃς ὑψώσας ἐν πνεύματι
καὶ πατρὶ σου συγκάθεδρον ἔδειξας.
διὸ ἐμὲ γὰρ τὰ πάθη ὑπέμεινας
ἵνα σώσῃς ἐμέ, ὑπεράγαθε,
εὑεργέτα Χριστέ, μὴ παρίδῃς με,
130 Ἰησοῦ ἀγαθέ, ἀγαπάλεσαι
ἐν μετανοίᾳ προσπίπτω καὶ δέομαι
διὸ Θεὸς ἐλεήμων ἐλέησον
ἐπλανῆμην, σωτήρ μου, ὃς πρόβατον
ἄλλὰ ζήτησόν με ὃ ποιμήν ὁ καλός.

Στάσις δευτέρα.

Δόξα σοι διὸ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
δόξα σοι παντοδύναμε δόξα σοι
δόξα σοι διὸ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
ὑπεργάμαθε Κύριε δόξα σοι
5 δόξα σοι διὸ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
διὸ ἀπαντοῖς φωναῖς ρῦν δοξάζονσι
χερονβίῳ σεραφίῳ ἔξαπτέονγα
ἔξονσίαι δυνάμεις οὐρανίαι
κυριώτητες θρόνοι ἀρχάγγελοι
10 καὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἄγιοι ἀγγελοι,
δόξα σοι διὸ Θεὸς διὸ δοξάζονσι
τῶν δικαίων ἀπάντων τὰ τάγματα.
Κοινηθεὶς ἔξηγέθην ὑμνησαί σου
τὴν πολλήν, Ἰησοῦν, ἀγαθότητα
15 ιοῦ παρέχοντος ὑμνον εἰς αἰνεσιν
καὶ εἰς ἐνθεον σὴν τὴν ἐργάγοδσιν
τῆς σαρκός μου τὰ κύματα κοίμησον
καὶ πρὸς σὲ μου τὸν τοῦν ἀγαπιέρωσον
κατανύξει ψυχῆς σοι προσέρχομαι

- 20 ἀμαρτίαις πολλαῖς συνεχόμενος.
 τὴν λιθώδη μου πόσωσιν γίγησον
 καὶ πυρί με τοῦ φόβου σου κάθαιρον.
 τῇ ψυχῇ μου τὸν πόθον σου ἄναψον
 καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου ἀπάλλαξον.
- 25 τὰ πολλά μου ἓτενευσον τραύματα
 καὶ ἔχθρον τῶν παγίδων με λύτρωσαι.
 ἐπιβλέψας ἐξ ὑφρους με φάτισον
 ἀμαρτίας νυκτὶ καλυπτόμενον.
- τὴν λαμπάδα μου φαίδουνον δέομαι
- 30 τῇ ἐλπίδι τῆς σῆς ἀγαθότητος.
 τῶν ἀκάρπων μου ἔργων ἀπάλλαξον
 ἀρεταῖς καρποφόρον με ποίησον.
 θαυμαστά σου τὰ ἔργα, φιλάνθρωπε,
 ὑπερβαίνει καὶ τοῦν καὶ διάνοιαν.
- 35 μεγαλύνω τὴν σὴν ἀγαθότητα
 καὶ κηρύντω, Χριστέ, τὰ ἐλέη σου.
 προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, ἄγιε,
 τὴν χρηστότητα σέβω τὴν ἄφατον.
 εὐχαρίστως προσπίπτω καὶ δέομαι
- 40 τῆς νυκτὸς ἐν τῷ μέσῳ πραγάζων σου,
 ἐλεῆμον, ἐλέησον οἰκτειόσον
 τὸν ἐλέους ἀνάξιον ὄντα με.
 παρακλήθητι σῶσόν με, ἀκτιστε,
 φαθυμάᾳ πολλῇ με κρατούμενον
- 45 νυσταγμῷ τῶν ἀθέσμων μου πράξεων
 λογισμῶν ἐν σκοτώσει διάγοντα
 ἀμελείᾳ τὸν βίον τελέσαντα
 προσδοκίαν σὲ μόρην κατέχοντα
- 50 καὶ ποδὸς σὲ ὀφθαλμὸν ἀτενίζοντα
 τὸ ἀλάθητον διπλα καὶ ἄϋλνον.
 ὡς πατὴρ φιλοστόργως ἀγκάλισαι
 τὸν σὸν ἀσωτον παῖδα, φιλόψυχε.
 τὸν γὰρ τοῦν τὸν σώματος ἔφθειρα
- 55 τὴν ψυχὴν λογισμοῖς (ρυπαροῖς) κατεμόλυνα
 ἐντολῇγρ οὐδεμίαν φυλάξας σου
 τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐλύπησα,

46 καὶ λογισμῶν ρυπαροῶν ἐν σκοτώσει διάγονη κῶδ.

ώς βροτὸς παρηγόμησα, δέσποια,
ώς Θεός μου παράσχου συγχώρησιν.

60 τῶν κακῶν μου τὸ πλῆθος τὸ ἄμετρον
μὴ τικήσῃ τὴν ἀφατον χάριν σου.
δωρεὰν προσλαβοῦ με ὡς ἄπορον
ώς γὰρ δοῦλος προσήκω ἀνάξιος.
δωρημάτων τελείων ὑπάρχεις γὰρ

65 παροχεύς τε καὶ κτίστης τῆς φύος
ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἐκ σοῦ δίδοται
προσαγόμενον σοὶ τῷ παρέχοντι
καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἔργων, ὡς γέγραπται,
δικαιοῦται βροτὸς ἐναντίον σου,

70 ἀπὸ φόβου νυκτός με περίσωζε
σωτηρίας ἡμέραν δωρούμενος.
σκοτεινοῦ με συμπτύματος ἔξελε
[καὶ] δαιμόνων ἐκ βλάβης καὶ θλίψεως.
ταῖς φρονίμοις παρθένοις με σύνταξον

75 τῷ νυμφίῳ σου κάλλει ἀσύγκριτον
ὅ ἐν μέσῳ νυκτὸς ἐλευσόμενος
οὐρανόθεν καλῶν εἰς ἀπάντησιν
τῆς δευτέρας, Χριστέ, παρουσίας σου
ἐν ἀγρείᾳ ἐλέει σου φαίδρουνον

80 καὶ τοὺς σοὶ ἐγοηγόρως δουλεύοντας
τῆς χαρᾶς ἀξιῶν τοῦ νυμφῶνός σου
μακαρίων τελώνας ἐκάλεσας
ἀκλινῶς οὖν σὸν σοὶ εἰς ἐστίασιν.
φεῖσαι τότε μουν, δίκαιε Κύριε,

85 τοῦ νυμφῶνος οὐκ ἔχω τὸ ἔρδυμα.
μὴ τοὺς πόδας μου δήσῃς καὶ χειράς μουν
καὶ εἰς σκότος ἐκπέμψῃς ἔξωτερον
ὅπου σκάληξ δρᾶται ἀκοίμητος
καὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης οὐ σβέννυται.

90 μὴ ἀκούσω οὐκ οἶδά σε ἅπιθι
ἀνομίας ἐργάτης γενόμενος
ἀλλ' εὐσπλάγχνω σου ὅμματι πρόσδεξαι
ώς τελώνην καὶ πόρην δακρύουσαν
καὶ τὴν θύραν ἐλέους ἀνοίξας μοι

63 προσήξω ἀνάξιος κῶδ. τῷ ἐν ἀγρίᾳ καὶ ἐλεος φαίδρουνος κῶδ.
ἀξιῶν τοῦ νυμφίου σου κῶδ.

95 μετὰ πάντων δικαίων ἀρίθμησον
σὺν αὐτοῖς ἐν αἰνέσει ὑμροῦντά σε
ὅν ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις δοξάζουσι
προφητῶν ἀποστόλων μαρτύρων τε
διδασκάλων ποιμένων δύσιν τε
100 καὶ ἀγίων πατέρων τὰ τάγματα
ἱερεῖς πατριάρχαι καὶ κήρυκες
ὅν προσβίας, Χριστέ, τῆς τεκούσης σε
εὐμενῆ μοι γενέσθαι τῷ δούλῳ σου.
σοὶ γὰρ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις,
105 Ἰησοῦ ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.
σοὶ γὰρ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις
εἰς αἰώνας ἀεὶ τῶν αἰώνων ἀμήν.

Στάσις τρίτη.

Ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσα, δέσποτα,
τῇ κελεύσει τῆς σῆς ἀγαθότητος
ἐγρηγόρησα πάλιν, φιλάνθρωπε,
τῇ βουλῇ τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος
5 καταλείψας τοῦ βίου τὰ σφάλματα
δραμάτων κλυδῶνα καὶ μέριμναν
ἀναστήσας ψυχὴν ἐπὶ περιάσματος (;)
πρὸς τὴν σὴν ταύτην ἔστησα μᾶνεσιν.
ἀλλ’ ὡς ταύτης δεσπότης καὶ κύριος
10 τῶν δεινῶν αὐτὸς ρῦσαι πάντοτε.
ἔχεις γὰρ ὡς εὔσπλαγχνος τὸ δύνασθαι
καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, Χριστὲ δὲ Θεός.
ἔχεις γὰρ τὸν πατέρα συνάνταρχον
καὶ τὸ Πνεῦμα σὺν σοὶ δοξαζόμενον.
15 Προσέλθοῦσα ψυχή μου πρὸς Κύριον
κατανύξει βοῶσα δεήθητι
τὸν ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ
Παρθένου τεχθέντα νίδν καὶ Θεὸν
τὸν πολλὰ ἐπὶ γῆς διὰ σὲ παθόντα
20 καὶ θανάτῳ τὸν θάγατον λύσατα.
στεναγμὸς ὡς τελώνης προσάγαγε
καὶ τῆς πόρνης προσέρεγκαι δάκρυνα
ἴρα ρύσηταί σε αἰώνιου πνεός
καὶ τοῦ σκότους λυτρώσῃ σε τοῦ ἀφεγγοῦς

- 25 τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην ἵκέτευε
 ἐκτενῶς καὶ ἀπαύσιως δοξάζοντα
 πρὸς αὐτόν σου τὸ δῆμα τῇ καιρίᾳ
 κατὰ νύκτα βοῶσαι καὶ ἱέγοντα
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 30 Ἰωσὴφ ἐκ θαράτου ψισάμενος
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 εἰς ζωὴν ἐκ θαράτου μετάγαγε.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 ἐν σπηλαίῳ τεχθῆναι εὐδοκήσας
 35 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 ἀνομίας πεσόντα ἀγάστησον.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 ἐν τῇ φάτνῃ φῖς νήπιον κείμενος
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 40 τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα ἴασαι.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 δι' ἀστέρος τοὺς μάγους ὅδηγήσας
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 ἐν τῇ οῇ εὐσπλαγχνίᾳ ὁδήγησον.
 45 ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 ἐκ τῆς πλάνης τοὺς μάγους ἐκάλεσας
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 ἐκ τῆς πλάνης με φῦσαι καὶ σῶσόν με.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 20 ἐν Αἴγαπτῷ Ἡρώδῃ ἐκφυγώστε
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 νοητῆς με Αἴγυπτου ἐξάγαγε.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 ταῖς πισταῖς γυναιξὶ ἀνεώξας θύρας
 55 καὶ ἐμοὶ τῷ ἄναξιῳ δούλῳ σου
 βασιλείας τὰς θύρας ὑπάροιξον.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 Ἰορδάνου τὰ φεῦθρα ἀγιάσας
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 60 τῆς ψυχῆς μου τὸν φέποντας ἀπόπλυντο.
 δὲν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
 τῆς θαλάσσης πεζεύσας τὰ κύματα
 καὶ ἐμὲ τὸν ἄναξιον δοῦλόν σου
 τῷ τοῦ βίου κλυδώνων ἀφάρπασον.

65 δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
ἀγελθὼν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι
καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
προσευχόμενον δέξαι καὶ σῶσόν με.
δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
70 πρὸς τοὺς σοὺς μαθητὰς ἐπιστάμενος
καὶ τὸν Πέτρον ἐγέιρας λέγων αὐτῷ
τί καθεύδεις ἀνάστα καὶ πρόσευξαι
καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
ραθυμίας ἀνάστησον δέομαι.
75 τὶ καλὸν μεσονυκτίῳ προσεύξασθαι
ὅτι πάντας Χριστὸς προετοίπετο,
δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
μαθητοῦ προδοσίαν δεξάμενος
ἀλλ’ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
80 μὴ χωρίσῃς τῆς ποίμνης σου, δέσποτα,
δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
παραστὰς Καϊάφα πρὸς ἔξέτασιν
καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
ἐν τῇ κρίσει κρινόμενον λύτρωσαι.
85 δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
ραπισθεὶς ὑποφέρων ἐμπιτύσματα
καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
ὑπομονὴν καὶ πραότητα δώρησαι.
ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
90 μαθητής σε δ Πέτρος ἡρνήσατο
ἀλλ’ ὡς ἐκεῖνον ἐδέξω, φιλάνθρωπε,
δι’ ἐκεῖνον κάμε ἀγαπάλεσαι.
δ ἐν μέσῳ ληστῶν σταυρωθεὶς δι’ ἡμᾶς
ἐκνοσίως ὡς εὔσπλαγχνος, Κύριε,
95 καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
παραδείσουν πολίτην με ποίησον.
δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
ἀναστὰς ἐν τεκρῶν ἐκ τοῦ μνήματος
καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
100 ἀναστάσεως μέτοχον ποίησον.
δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
μυροφόροις δρψθεὶς καὶ τὸ χαῖρε εἰπὼν
καὶ ἐμὲ τὸν ἄνάξιον δοῦλόν σου
τῆς ἐκείνων μερίδος ἀξίωσον.

- 105 δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
μαθηταῖς σου δοφθεὶς πεκλεισμένων θυρῶν
καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου
τῆς ἐκείνων μερίδος ἀξίωσον.
δ ἐν μεσονυκτίῳ, φιλάνθρωπε,
- 110 ἐκ φρονρᾶς μαθητὴν λυτρωσάμενος
καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου
αἰωνίου κολάσεως λύτρωσαι
καὶ τῶν δδυνῶν (καὶ ἡδονῶν) ἐλευθέρωσον
καὶ χαρᾶς ἀιδίου με ἔμπλησον.
- 115 σπλαγχνίσθητι, δέσποτα Κύριε,
τῆς ψυχῆς μου τὴν δέησιν πρόσδεξαι.
δ τοὺς ἐκλεκτοὺς διεγέίρας, Χριστέ, εἰς εὐχὰς
διέγειρον καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου
γρηγορεῖν καὶ προσεύχεσθαι, Κύριε.
- 120 δ τοὺς σοὺς ἀθλητὰς ἐνισχύσας, Χριστέ,
πειρασμοὺς ὑπομεῖναι καὶ βάσανα
καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου
ταῖς ἐκείνων εὐχαῖς διενίσχυσον.
σπλαγχνίσθητι, δέσποτα Κύριε,
- 125 τῆς ψυχῆς μου τὴν δέησιν πρόσδεξαι.
μεσονύκτιον ὅμινον προσφέρω σου
ώς Θεῷ καὶ δεσπότῃ ἀπάρτων ἥμιῶν.
σὺ γάρ εἶπας, φιλάνθρωπε Κύριε,
ἐπικάλεσαί με καὶ ὁύσομαι.
- 130 σὺ γάρ μόνος ὑπάρχεις, φιλάνθρωπε,
τὰς ἀπάρτων δεήσεις δεχόμενος.
ἀμνησίκακε μόνε μακρόθυμε,
τῆς ψυχῆς μου τὴν λύπην ἀπέλασον.
- 135 μὴ μνησθῆς, εὑεργέτα φιλάνθρωπε,
τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας πολλαὶ γάρ εἰσι.
τῶν ἀστέρων τὸ πλῆθος τὸ ἄμετρον
τοῖς ἐμοῖς οὐκ ἰσάξει τολμήμασιν,
ὅτι πᾶσαν ἀδικίαν αἱ χεῖρες μου
- 140 ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐπλημμέλησαν.
κατηγόρων οὐ δέομαι, δέσποτα,
σοῦ δὲ μόνον φρίττω τὴν ἄφεσιν.
δ εἰδὼς τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου
καὶ τὰ κρύφα πάθη ἱώμενος
ἐν κρυφῇ πλημμελοῦντά με, δέσποτα,

- 145 φανερῶς ἐν τῇ κρίσει συγχώρησον.
 ἐν τῷ βίῳ με δῆτα διόρθωσον
 καὶ δδὸν μετανοίας ὑπόδειξον
 τῶν ἐκεῖσε βασάνων με λύτρωσαι
 καὶ δικαίων τοῦ κλήρου ἀξίωσον.
- 150 τὴν ὑπόλοιπον νύκτα παράσχον μοι
 ἀναμαρτήτως τελέσαι, φιλάνθρωπε.
 Τριάδα με δεῖξον ἀχώριστον
 ἐν μονάδι ὑμνῆσαι τὴν δόξαν σου.
 Παναγία Τριάς διμοούσιε,
 155 μὴ χωρίσῃς ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου
 δτι ἄγιος ἄγιος ἄγιος
 ὃς ἀχώριστος σοῦ ἡ θεότης, Χριστέ,
 δ παιδεύων καὶ πάλιν ἴώμενος
 ·Ιησοῦς δ Θεός μου ἐλέησον.
- 160 σοὶ γὰρ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις
 εἰς τοὺς αἰῶνας ἀεὶ τῶν αἰώνων ἀμήν.

Στάσις τετάρτη.

Ἐνχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου

- Ανυμνοῦμεν τὴν χάριν σου, δέσποινα,
 δυσωπῶ σε τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.
 Βηματίζειν δρόθῶς με εὐόδωσον
 τὰς ὁδοὺς τῶν Χριστοῦ διατάξεων.
- 5 Γρηγορεῖν με πρὸς ὅμνον ἐνίσχυσον
 ραθυμίας τὸν ὕπνον διώκουσα.
 Δεδεμένον σειραῖς διφλημάτων μου
 ἵκεσίας σου λῦσον, θεόνυμφε.
- 10 ·Ἐν νυκτὶ καὶ ἥμέρᾳ με φρούρησον
 πολεμίων ἔχθρῶν λυτρουμένη με
 Ζωοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα
 νεκρωθέντα με πάθεσι ζώωσον.
 ·Ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον τέξασα
 τὴν ψυχὴν μου τυφλώττουσαν φώτισον,
- 15 Θαυμαστὸν τοῦ δεσπότου παλάτιον
 οἶκον πνεύματος θεῖόν με ποίησον.
 ·Ιατρὸν ἡ τεκοῦσα λάτρευσον
 τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη σοῦ δέομαι
- 20 Κυματούμενον βίου τῷ κλύδωνι
 μετανοίας πρὸς τρέβους με ἵθυνον.

Λύτρωσαι με πυρὸς αἰωνίζοντος
σκόληκός τε πικροῦ καὶ τοῦ τάρταρος.

Μή με δεῖξῃς δαμότων ἐπίχαρμα
τὸν πολλαῖς ἀμαρτίαις ὑπενθυνον.

25 Νεοποίησον ἐμὲ παλαιούμενον
ἀμυνθύτοις, πανάμωμε, πταίσμασιν
Ξένον πάσης κολάσεως δεῖξόν με
καὶ τῷ πάντων δεσπότη οἰκείωσον.

30 °Οπως γαίᾳς δοξάζω, πανάμωμε,
τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα καὶ σὲ ἀνυμνῶ.
Παναγία Παρθένε ἐπάκουονσον

τῆς φωνῆς τοῦ ἀχρείου οἰκέτων σου.
Ρεῖθρα δακρύσσω μοι δώρησαι
τῆς ψυχῆς μου τὸν ωύπον καθαίροντα.

35 Στεναγμὸν ἐκ καρδίας προσφέρειν σοι
ἀεννάως καρδίωσον, δέσποινα.
Τὴν οἰκτρὰν λειτουργίαν μου πρόσθεξαι
καὶ Θεῷ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσάγαγε.

°Υπερτέρα ἀγγέλων ὑπέρτερον
40 κοσμικῆς με συγχύσεως ποίησον.
Φωτοφόρε σκηνὴ ἐνσκηνῶσαι μοι
τὴν τοῦ πνεύματος χάριν εὐδόδωσον.

Χεῖρας αἴρων καὶ χείλη πρὸς αἶνεσιν
45 μολυνθέντα καθάρισον, ἀσπιλε.
Ψυχοφθόρων σφαλμάτων με λύτρωσαι

τὸν Χριστὸν ἐκτενῶς ἵκετεύονσα,
ὅ τιμὴ καὶ προσκύνησις πρέπει ἀεὶ^{εἰς}
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Εὐχὴ ἐτέρα.

Δέξαι φωνάς, οὐρανίε, τρισάγιε σωτήρ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ γῆς ἔστω-
των καὶ ὑμνούντων σε. τῷ ἀκοιμήτῳ δύματι ἐπίβλεψον, φιλάνθρωπε, εἰς
τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ δὸς ἡμῖν κατάνυξιν. δέξαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ
ἄνεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, μὴ ματαιώσουσιν ἡμῶν αἱ ἀμαρτίαι τὴν δέησιν.
τοῦ δδυρομοῦ τῆς κοίσεως φῦσαι ἡμᾶς τοὺς δούλους σου καὶ τοῦ χοροῦ τῶν
ἄγιων σου ἀξίωσον ψάλλοντας. δόξα τῷ πατρὶ καὶ τῷ νῖφῃ καὶ τῷ ἀγίῳ
πνεύματι εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Tρισάγιον.

Tροπάρια ἥχος πλ. α'

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν
καὶ Χριστῷ ὑπανήσωμεν πατοὶ
μετὰ πλήθους ἐλέους καὶ λαμπάδων φαεινῶν
5 ὅπως τοῦ νυματῶνος εἰσελθεῖν ἀξιωθῶμεν.
ὅ γάρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος
ἀπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν ἐλέησόν με.

Δόξα

Σοῦ καθεζούμενον ἐπὶ βήματος
καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔξετάζοντος
ἀρχῶν καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος
10 τότε εἰς πρεσβείαν ἀπαράδεκτος
ἐκφωνούμενης ἀποφάσεως
πᾶσα παράκλησις ἀπρακτος
ἐν ᾧ μὴ καταισχύνῃ με, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἀλλὰ σῶσόν με.

Kαὶ νῦν

15 Ἀγιωτέρα τῶν χερουβίμ
νψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν, πανύμνητε,
Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ
δμολογοῦντες ἔχομεν
ἀμαρτωλοὶ προστασίαν
20 καὶ ενδοίσκομεν ἐν καιρῷ σωτηρίαν.
διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύοντα
νραταίωμα καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Τὸ κύριε ἐλέησσον μ'. καὶ ἡ

Εὐχή.

Ἐνχαριστῶ σοι, Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀμαρτωλος καὶ
ἀνάξιος δοῦλός σου δεόμενος τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. μὴ τῷ θυντῷ σου ἐλέγξης
με μηδὲ τῇ δογῇ σου παιδεύσῃς με. αἴτιος γάρ εἰμι παιδείας καὶ πολάσεως.
ἀλλὰ παιδεύων μὴ τῇ δογῇ σου παιδεύσῃς με. οἶδα γὰρ ληστὴν αἰτησάμενον
καὶ κομισάμενον συγχώρησιν παρὰ σοῦ. οἶδα πόρνην δλοψύχως προσελθοῦ-
σαν καὶ συγχωρηθεῖσαν. οἶδα τελώνην ἐκ βάθους στενάξαντα καὶ δικαιω-
θέντα. οὐ γὰρ ὑμνῶ ὡς αὐτός. οὐκ ἔχω δάκρυνον ἐκτενές. οὐκ ἔχω ἔξομο-

λόγησιν ἀληθινήν. οὐκ ἔχω ὅγάπην ποθὲς τὸν ἀδελφόν. οὐκ ἔχω πιστεῖαν πνευματικήν. οὐκ ἔχω ὑπακοὴν πνευματικήν. οὐκ ἔχω ἐνθύμησιν θαράτου. οὐκ ἔχω προσευχὴν διηγεκῆ. οὐκ ἔχω συμπάθειαν ἵνα συμπαθηθῶ. οὐκ ἔχω κατάνυξιν ἵνα συγχωρηθῶ. οὐκ ἔχω σωφροσύνην ἐν τῇ σαιρᾷ. οὐκ ἔχω καθαρίτητα λογισμῶν. οὐκ ἔχω προσαίρεσιν θεοπρεπῆ. Ποίῳ λοιπὸν προσώπῳ, ποίᾳ παροχοίᾳ αἰτήσω συγχωρησιν; Πολλάκις, δέσποτα, μετάνοιάν σου ἐνεταξάμην καὶ ψεύστης πρὸς σὲ τῆς συνταγῆς ἐγενόμην. πολλάκις ἐν ἐκκλησίαις σου προσπίτιον καὶ εὐθέως ἐξαιρούμενος ἐν ἀνομίαις περιπίπτω. πολλάκις με ἐβάστασας, κάγω σε παρώργισα. ποσάκις ἐμακροθύμησας, κάγὼ οὐκ ἐπέστρεψα. ποσάκις με ἀνέστησας καὶ παλιν κατέπεσον. ποσάκις συνεκράτησας κάγὼ σου παρήκοντα. πόσα μοι συνεπάθησας καὶ οὐδαμῆς σου ἐδούλευσα. πόσα δέ με ἐτίμησας κάγὼ σε ἡτίμασα. Ἀλλὰ δέομαι τῆς σῆς φιλανθρωπίας, δέσποτα, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ ἢ πτωχῷ, τῷ ἀσώτῳ, τῷ ἀγνώμονι, τῷ ἀσπλάγχνῳ, τῷ πεπωρωμένῳ, τῷ βεβυθισμένῳ, τῷ κατακεκριμένῳ, τῷ ἀπροσώπῳ καὶ ἀπαρρησιάστῳ καὶ ἀναπολογήτῳ, τῷ ἀναξίῳ πάσης φιλανθρωπίας, τῷ ἀναξίῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ἀξίῳ πάσης τιμωρίας καὶ γεέννης καὶ κολάσεως. Ἀλλά, Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγης με μηδὲ τῇ δογῇ σου παιδεύσῃς με. τῇ γὰρ σῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐλεεῖς εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Εὐχὴ κατανυκτική.

Κύριε δὲ Θεός τῶν δυνάμεων, δὲ ἐν τοῖσιν ὑποστάσεσι καὶ μᾶζα δοξαζόμενος φύσει, εὐλογῶ σε ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἰραι παραγαγών τὰ πάρτα, τὸν μακρόθυμον, τὸν ἀνεξίκακον, τὸν κινδύνην ἐκάστην ἡμέραν τε καὶ ὥραν μακροθυμοῦντα. οἰδά σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, φιλάνθρωπε. οἰδά σου τὴν μακροθυμίαν. οἰδά σου τῆς ἀνεξικακίας τὸ πέλαγος, διτι με οὐ παρευθὺς τῇ κολάσει παρέδωκας τὸν ἐξ αὐτῆς γεννήσεως τῷ διαβόλῳ δουλεύσατα. ἐμίαρα τὸν ναόν σου, φιλάνθρωπε, τὸ σῶμα δὲ τῷ βαπτίσματι σὺ καθηγίασας αἱ ἀνομίαι μου αἱ ὑπερέβησαρ ψάμμον θαλάσσης ἐμόλυναν, αἱ ἀμαρτίαι μου ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τοίχας τῆς κεφαλῆς μου. ποῖον, δέσποτα, ἀμαρτίας εἶδος οὐκ εἰργασάμην; ποίαν δόδον πορηρὰν οὐδεὶς θητεῖον, ἐν τίνι τῷ διαβόλῳ οὐκ ἡκολούθησα; ἐν ἐμοὶ ἐκανχήσατο δὲ παυπένηρος, ἐν ἐμοὶ ἀνδρεῖος ἐφάνη τῇ φιληδονίᾳ μου καὶ τῇ πρὸς τὰ χείρω ἐπιθυμίᾳ καταδουλώσας με, σοῦ, Κύριε, δεῖωκότος τούτον ἐφ' ἡμῶν παῖζεσθαι καὶ εἰδηκότος ἐπιβαίνειν ἐπ' αὐτὸν καὶ ὡς ἀνισχύσον καταφρονεῖν, ἐγὼ τῇ τοῦ νοός μου πωρώσει βασιλέα τοῦτον ἀνέδειξα, τὸν μηδὲ χοίρων ἐξουσιάζοντα, ἦ δύωσον δυνάμενον τοῖς ἀγαπῶσι σε ἀντιμάχεσθαι. πόσαι μοι πυρὸς κολάσεις ἀρκέσουσι. πόσαι γέενναι, πόσοι βρυγμοὶ δδόντων ἢ σκώληκες ἀκοίμητοι. τὰ μέλη, δέσποτα, τὰ σὰ ἢ σταυρῷ καὶ αἷματι ἐξηγόρασας, οἵμοι! πόρνης μέλη πεποίηκα, καὶ φίλος καὶ ἀδελφὸς ὑπὸ σοῦ κληθεὶς φεῦ!

ἐχθρῶν ἀπάντων ἀγνωμονέστερος γέγορα. τίς με οὐ θωηνῆσει τὸν ἄθλιον; μᾶλλον δὲ τίς κατ' ἀξίαν δακρύσει με; ὑπερέβην πάντας ἀνθρώπους ταῖς ἀμαρτίαις, τὴν τῶν ἀλόγων φύσιν ἐξήλωσα, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴν ὑπερέβην. ἡ γὰρ αὐτῇ οὐ τολμᾷ ἐγὼ ἐποράξα. ἄρκτοι καὶ κύνες καὶ λέοντες τοὺς ἔαντων δεσπότας τιμῶσι καὶ τῷ τούτων κελεύσματι ἔπονται. ἐγὼ δὲ σοῦ ποτὲ τὴν ἐντολὴν ἐποίησα, ἢ τὰ σὰ προστάγματα εἰς τοῦ ἥγαγον. σύ, ψιλάνθρωπε, Θεὸς ὅντας ἀληθινὸς οὐκέτι προστάσας ἀνθρώποις γενέσθαι δι' ἐμὲ καὶ ἐμπινσθῆναι καὶ φασισθῆναι καὶ σταυρωθῆναι καὶ εἰς ἄδου κατελθεῖν καὶ ἀναγαγεῖν με ἔκουσίως καταποθέντα, καὶ τὸν παράδεισον δοῦναι τῷ ἀγαρίστῳ. τὸ δὲ μεῖζον τούτων τὸ σῶμά σου τὸ ἄγιον καὶ τὸ αἷμα τὸ τίμιον εἰς ἀνακαίρισιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς δέδωκας. ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐχθρόν σε εἶχον καὶ οὗτο διειέθην πρὸς σὲ ὡς αὐτὰ μαρτυροῦσι τὰ ἔργα μων. σοῦ εἰπόντος «λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως θεαθῶσι τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ δοξασθῆ διπλήρων διοράτιος», ἐώς οὐκ μόνον οὐκ ἐδόξασα, ἀλλὰ καὶ βλασφημεῖσθαι πεποίηκα, περὶ ματαίων ἀσχολούμενος καὶ λόγιος πονηρίας καὶ αὐθαδίας. σοῦ εἰρηκότος «δὲ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι», πολλοὺς ἔχων οὐκ ἔδωκα, ἀλλὰ καὶ μετ' ὠμότητος ἥρπασα. τὸν σκεύεον τῆς ἐκλογῆς σου πόρονος, μοιχούς, ἀσελγεῖς καὶ πάντα τὰ πάθη τῆς βασιλείας ἀποκηρύττοντος οὐκ ἔφρότισα οὐδὲ ἀκούειν τοῖς ωσὶ ἥθελον ὥσπερ τις ἀσωτος καὶ μὴ ἔχων ἀναστάσεως ἐλπίδα. Οὕτω πολιτευόμενος τίς, δέσποτι, σάρκα καὶ ψυχὴν ἔκιατε ὡς ἐγώ; ὑψηλόφρων τίς ἐγένετο ὡς ἐγώ; τίς πιστείαν ἡγάπησε καὶ μάτιψιν τὴν ταπείνωσιν ἀπωσάμενος ὡς ἐγώ; τίς τὴν γλῶτταν μάτιην κατὰ τοῦ πλησίον ἡκύνισε; τίς νηστείαν ἀπέστιοτο καὶ γαστριαργίαν ἡγάπησεν ὡς ἐγώ; τὰ γὰρ κονφῆ πεπραγμένα μοι αἰσχρόν ἔστι καὶ λέγειν. τοὺς πονηροὺς καὶ φυπαρούς μου λογισμοὺς τίς ἔξαριθμήσει; ποσάκις συνεθέμην μετανοῆσαι καὶ οὐ μετενόησα. Λοιπὸν τί πιστήρω διάλας, μακρούμην Κύριε; διάβολος ἐτυράννησέ με καὶ δοῦλον ἐποίησεν, διὸ σὺ βασιλέα ἐδημιούργησας. ἐξ ἔργων βοήθεια οὐχ ὑπάρχει μοι. τίς ἡ ἐλπίς; ἀπολοῦμαι; μὴ γένουτό μοι, Χριστέ. καὶ εἰς τὸ τῆς σαρκός σου μυστήριον ἐλθεῖν πρὸς σὲ δέδοικα τοῦ πλούτου τῆς χοη̄ στότητός σου καταφρονήσις καὶ θησαυρίσας ἔμαυτῷ δογήν ἐν ἥμερῷ δικαιοκρισίας σου. Ἀλλ' ἔχω πολλὰ παραδείγματα, εἰ καὶ πάντας ὑπερέβην ἐν ἀμαρτίαις, τὸν ἀσωτον, τὴν πόρνην, τὸν ληστήν, τὴν σὴν ἐπὶ γῆς κάθοδον. διατί γὰρ ἄλλο ἐσταυρώθης, ἀλλ' ἡ διὰ τὸ τοὺς ἀμαρτωλούς, δῶν πρῶτος ἐγώ, σῶσαι; Καὶ μαρτυροῦσιν οἱ λόγοι σου· «οὐκ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν» εἰπόντος, καὶ «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι». Ταῦτα λογισάμενος ἰδοὺ ἥλθον, δέξαι με, ψιλάνθρωπε. φώτισόν με φωτὶ τῆς γράμματος σου. στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου. δός μοι κατάνυξιν διηνεκῆ καὶ διετοὺς δακρύων δύπλως ἀποπλύνω τὰ πεπραγμένα μοι. δεύτερον τοῦτο βάπτισμα ποίησον ἐν ἐμοί. θωράκισόν με

τῇ χάριτί σου, μήπως πάλιν ὁ πονηρὸς δελεάσῃ με. οἶδα γὰρ ὅτι προσβαλεῖ μου. ἀλλ' εἰ τεθωρακισμένον ενῷη με τῷ φόβῳ τῶν προσταγμάτων σου, ἀπελεύσεται κατηγορούμενος. Πάντα μου τὰ μέλη τῷ φόβῳ σου καθήλωσον, Κύριε, πάσας τὰς αἰσθήσεις καιρούργησον καὶ δλον με πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν πεταποίησον. πάντα γὰρ δύνασαι, δέσποτα, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ἀνακαίνισόν με οὖν, Κύριε, καὶ μεταστοχείωσον καὶ σῶσόν με δωρεάν. ὅτι χωρίς σοῦ, δέσποτα, ποιεῖν τι οὐ δυνάμεθα αὐτὸς εἴησκας. διό, φιλάνθρωπε, ἀφοριὴν λαβὼν σῶσον ὡς βούλει. Ναί, Θεέ ἄναρχε τρισυπόστατε δμοούσιε, τὴν οἰκτοάν μου ταύτην δεξάμενος δέησιν λότρωσαι με τῶν πολλῶν μου ἀνομιῶν καὶ ἤντια ἡ ἀμαρτωλός μου ψυχὴ τοῦ δυστήγου τούτου σώματος μέλλει χωρίζεσθαι μὴ λάβοι ἔξουσιαν καὶ αὐτῆς ὁ διάβολος, ἀλλ' ἄγγελοί σου φωτεινοὶ ταύτην δεξάμενοι τῇ πολλῇ σου φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι τῷ χορῷ τῶν ἀγίων σου συναριθμωσαν, ἔνθα τὸ ἀνέκφραστον κάλλος τῆς σῆς θεότητος πάντας τοὺς δύνιος σου κατανγάζει καὶ τῇ μεθέξει θεοποιεῖ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

*Ο πρ. Λεοντοπόλεως † ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Η ἀνωτέρω ἐργασία ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ουγγραφέως ἐκ Παρισίων διαρκοῦντος τοῦ πολέμου κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1940. Αυστυχῶς δὲν ἐπέζησεν οὗτος, διὰ τὰ ἵδη τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς. Ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Θεσσαλονίκη διαμονῆς του ὑπῆρξε τακτικὸς συνεργάτης τοῦ ὑπὸ τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Γρηγόριος Παλαμᾶς», εἰς τὸ δυοῖσον πλήν ἄλλων ἐδημοσίευσε καὶ κατάλογον τῶν κωδίκων τῆς Ιερᾶς Μονῆς τῶν Βλατάδων. Ἐγκατασταθεὶς βραδύτερον ἐν Παρισίοις ἐξέδωκε τοὺς καταλόγους τῶν χειρογράφων τῶν δύο μεγάλων μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὁροντος, τοῦ Βατοπεδίου καὶ τῆς Λαύρας, κατόπιν δ' ἥρχισεν ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποίησιν. Προϊὸν τῆς ἐργασίας του ταύτης ὑπῆρξε καὶ ἡ δημοσ.ενομένη ἀνωτέρω ἐργασία. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀειμνήστου Σωφρονίου τὰ Μακεδονικὰ ἀπώλεσαν ἔνα τῶν διαπορεπτέρων αὐτῶν συνεργατῶν, ἥ δὲ ἐρευνα τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν μονῶν ἀκάματον ἐρευνητήν, εἰς τὸν δυοῖσον πλεῖστα διφεύλει ἥ ἐπιστήμην.